



# VEZETŐK LAPJA

MAGYAR CSERKÉSZVEZETŐK ÉS SZÜLŐK FÉLÉVI ÉRTESÍTŐJE

62. évf.

116. szám

2015 tavasz



---

# KÖZÉRDEKŰ HÍREK

---

## CÍMVÁLTOZÁSOK.

Kérjük a terjesztőket és azon cserkésztestvéreket, akik nyomtatott példányokat kapnak, hogy címváltozásukat feltétlenül jelentsék be az

agnes\_bodnar@yahoo.com  
valamint avezlap@yahoo.com  
címen. Ezzel elkerülhetjük a fölösleges kiadásainkat. ■



## KÖZPONTI JUBILEUMI TÁBOR.

A magyar cserkésztestvérség megalakulásának 105. és a külföldi magyar cserkésztestvérség beindulásának 70. évfordulóját ünneplő Központi Jubileumi Tábor 2015. augusztus 6-16 között tartjuk a Sík Sándor Cserkészparkban, amelyre a hét magyar cserkészszövetség képviselőit várjuk. A KMCSSZ csapatkötelékébe nem tartozó, ill. szórványban élő cserkésztestvérei és felnőttcserkészei részvételi szándékukat haladéktalanul jelentsék be a [jelentkezes@jubi.kmcssz.org](mailto:jelentkezes@jubi.kmcssz.org) címen. További részletek a honlapon találhatóak: [www.jubitabor.org](http://www.jubitabor.org). ■

---

## DR. ÁDER JÁNOS USA-BELI LÁTOGATÁSA.

Dr. Áder János, Magyarország államelnöke 2014. szeptember 14-én New York-i tartózkodása alkalmával a New Jersey államban lévő Passaic városában találkozott a környékbeli magyar közösséggel. Részt vett a helyi Szent István r.k. Egyházközség szentmiséjén és az azt követő fogadáson, ahol a környező államokból számos magyar szervezet, hét térségbeli hétvégi magyar iskola diákjai és tantestületének képviselői valamint a New York-i körzet csapataiból álló cserkészdelegáció köszöntötte őt. A meghívása és a helyi szervezés dr. Kerekes Judit cst. érdeme. ■

A fedőlapon dr. Áder János, Magyarország államelnöke USA-ban tett látogatása alkalmával a Passaic, Jersey-i Szent István r.k. Egyházközség Mindszenty termében beszédet mond. Háttérben dr. Kerekes Judit cst. szervező és Dr. Fogarasi Miklós cscst., New York körzeti parancsnok.

Forrás: [www.ststephenspassaic.com](http://www.ststephenspassaic.com)  
Fotó: Dudás Róbert Gyula.

---

## ROMÁN NEMZETI CSERKÉSZSZÖVETSÉG ÉS A ROMÁNIAI MAGYARCSERKÉSZSZÖVETSÉG (RMCSSZ)

együtt képviselik Romániát a WOSM (Cserkészmozgalom Világszervezete) Konferencián. Közel négy év szakmai együttműködésének eredményeképpen Bianca Nesiú Bedreag elnöknő, a Román Nemzeti Cserkészszövetség (Organizatia Nationala Ceretasii Romaniei / ONCR) nevében hivatalosan meghívta a RMCSSZ-et, hogy a két szövetség együtt képviselje Romániát a következő WOSM konferencián.

Ezzel újabb történelmi pillanathoz értünk el, ahol Románia egyetlen hivatalos WOSM tagsággal rendelkező szervezete, a WOSM alapító tagja, a valós cserkésztestvérség-, a működő pozitív példa- és az őszinte szakmai együttműködés jegyében *meghívást nyújtott át, hogy országuk háromtagú delegációjának tagjaként, a két szövetség együtt képviselje a romániai cserkésztestvérséget.* E meghívás azért oly nagyjelentőségű, mert a WOSM köztudottan nem ismeri el a kisebbségi cserkészmozgalmakat (pontosabban 1990 utántól, országonként csakis egy cserkészszövetséget ismer el – *(Ez azelőtt is így volt. Szerk.)*, így azoknak nincs részvételi lehetőségük semmilyen WOSM által rendezett vagy szervezett tevékenységen. Ezen túlmenően ez egy igen fontos jelentőségű lépése a WOSM-nak az Európai Régió felé is, hangsúlyozva, hogy a kisebbségi cserkészszövetségeket figyelembe kell venni, fel kell karolni, sorsukra megoldást kell találni, és ha a közös értékekre és célokra építünk, pozitív szándékkal, toleranciával és megértéssel, a másik fél sajátosságait figyelembe véve, meg lehet teremteni, akár referenciaként működő pozitív példákat is. A hír 2014. augusztus 5-én jelent meg Kasza Tamás, a RMCSSZ elnöke révén. ■

---

# PÁPAI BESZÉD

## A HATVANÉVES OLASZ FELNŐTTCSERKÉSZ-MOZGALOMHOZ

---

*Ferenc pápa 2014. augusztusában az olasz felnőttcserkész-mozgalom 7000 tagját fogadta. A mozgalom ez évben ünnepelte alapításának hatvanadik évfordulóját. A mondanivalóját az alábbiakban közöljük. Megjelent az „MCSSZ Országos Elnökség Hírlevél” IX/32, 2014. november 27-i számában.*

Beszédében a pápa a cserkészeti hármastól beszélt: úton lenni a családban, a teremtett világban és a lakóhelyen.

„**Úton lenni a családban**, mely a társadalom alapsejtje, a nevelés elsődleges helye, olyan szeretet- és életközösség, amelyben megtanuljuk a többiekkel és a világgal való kapcsolataink rendszerét” – kezdte beszédét a pápa. „A különféle hivatások első lépéseit is a családban tanuljuk meg, és a cserkészeti, mely jeles módon az állandó nevelésre és felelős választásra épül, a családban valósítja meg ezt az elsődleges feladatot”. Ferenc pápa arra buzdította a cserkészszülőket, hogy

gyermekük neveléséhez a házasság szentségéből merítsenek erőt, nyitottan a kölcsönös nevelési hatásokra a családtagok között.

„**Úton lenni a teremtett világban** – hangsúlyozta második pontként a pápa – azt jelenti, hogy a teremtett világ védelme az ökológiai és politikai szempontokon túl morális dimenziót is hordoz, hiszen a feladat mindenkit érint. Krisztus tanítványaiként még egy külön motívum is segít bennünket – mondta – hogy minden jóakarátú emberrel egyesülve közösen védjük a természetet és a környezetet. Tudjuk, hogy a teremtés Istentől ránk bízott adomány, mely arra tart, hogy Benne

találja meg végső kiteljesedését. Ez ad nekünk nagy ösztönzést a teremtett világgal való felelős és tisztelettel teli kapcsolatunkhoz”.

„**Úton lenni a lakóhelyünkön, a városokban** – említette végül a Szentatya – olyan feladat, mint a kovász szerepe a tésztában”. „Örömmel ajánljátok fel az evangéliumi értékeket a különféle kulturális és társadalmi szükségletek terén, nyílt és becsületos kapcsolatban. A mai bonyolult sokszínű világban nektek kell egyszerűséggel és alázattal tanúskodnotok Krisztus minden ember iránti szeretetéről” – zárta beszédét Ferenc pápa az olasz felnőttcserkész-mozgalom 7000 tagjához. ■

---

# EGY VK TÁBOR EMLÉKEI...

## EGY ÚJONC CSERKÉSZTISZT SZEMÉVEL

---

*Sarasota város Florida délnyugati részén van. Az utóbbi kb. 20 évben ide sok magyar települt le, így egy cserkészcsapat alakulása is előbb-utóbb számbavehető volt. A kezdeményezés és beindítás Apáthy László cst. helyi „öslakós” munkájaként indult meg. A raj jelenleg próbaidős státuszt élvez és tagjai nagy izgalommal várják a csapatigazolást. Az alábbiakban a rajvezetője saját tapasztalatairól számol be a 2014-ben tartott központi VK táborról.*

Tavaly egész nyáron készültünk a VK táborra, a különböző tagozat résztvevői mind a feladatokon dolgoztunk és lassanként összeszedtük a táborozáshoz szükséges felszerelést is. Mindent be kellett szereznünk, hiszen mi még soha nem voltunk táborozni – mi az alakuló floridai csapat tagjai vagyunk. A cserkészeink többsége csak rajtunk

keresztül ismerkedett meg a cserkészzel, és még volt aki soha nem volt táborozni, sőt talán még „kempingelni” sem. Megérkezvén a Sík Sándor Cserkészparkba, elképesztően gyönyörű volt a környezet. Beérkezve, leadtuk cserkészeinket a megfelelő tagozatok táborába és László férjessel is eljutottunk a miénkbe, a tisztiképző táborba, azaz a tiszt táborba.

Az első napokban nagyon nem jól éreztem magam. Egyfolytában azt kérdeztem magamtól – miért vagyok én itt? Én nem vagyok idevaló.

Az őrünkben négy más cserkésztestvérrel kaptam elhelyezést. Mindegyik lány nagyon ügyes volt, a gyakorlati cserkészeti terén sok tapasztalattal rendelkeztek. Én nem! Kívülállóan,

ügyetlennek és butának éreztem magam, annak ellenére, hogy a lányok nagyon aranyosak, segítőkészek és lelkesítők voltak. Érdekes módon, ahogy teltek a napok, kezdtek változni az érzéseim. Minél többet voltunk együtt, minél több feladatot kaptunk, annál inkább összemelegedtünk és rájöttünk arra, hogy kinek mi az erőssége és a gyengesége. És a saját meglepődéseimre rájöttem, hogy nekem is vannak okos hozzászólásaim és én is hozzá tudok járulni a feladatok sikeres megoldásához. Sőt, adódott olyan helyzet is, hogy pont egy városi lány észrevételére volt szükség.

Amit szintén észrevettem a 10 napos tábor alatt: mint egyének érkeztünk a táborba, de mint egység távoztunk. Ezalatt azt értem, hogy a tábor első néhány napjában egyenként hurcoltuk a saját dolgainkat, csajkákat, pulóverünket, stb. De idővel rájöttünk, hogy sokkal célszerűbb ha egyikünk viszi az összes felszerelést, a többi esetleg más fontos dolgokat tud elintézni ebben a néhány szabad percben.

Azt hiszem állíthatom a férjem nevében is, hogy a táborozás számunkra nagyon nehéz volt, mind fizikailag, úgymint lelkileg. Az alváshiány nem segített a helyzetben. De a folytonos feladatok elvégzése is nagyon megpróbáltató volt, főleg úgy, hogy szinte minden nap csináltunk valamit, amit még soha. Ezt az csak tetőzte, hogy mint újonc, volt amit most láttam vagy tapasztaltam életemben először itt a táborban, és há-

rom nappal később, már nekem kellett levezetnem a feladatot. Ez nagyon kimerítő és roppant nehéz volt!

A tábor végén, amikor indulásra készen voltunk, azt mondtuk: „Na ezen is túl vagyunk!” Azonban az autóban hazafelé megváltozott a nézetünk.

Két napon át több mint 1300 mérföldet (közel 2100 km-t) utaztunk egy irányba a hét cserkészünkkel. A táborba menet, biztattuk a fiatal vezetőjelölteket, hogy beszéljenek magyarul, hiszen a tábor alatt csak ez lesz elfogadható. Bár biztatni egyfolytában kellett őket, azért semmi problémánk nem volt velük. Vittünk magunkkal két db. Wi-fit, így mindenki játszott, zenét hallgatott, filmet nézett, stb. Mindenki a saját kis birodalmában volt interneten, telefonon és játékokon keresztül.

Amikor átadtuk a cserkészeket a különböző tagozatok táborába, izgultunk, hogy mi lesz velük. Vajon gond lesz a beszédükkel? Jól fogják-e magukat érezni? Beillenek-e majd a többi cserkész közé? Hiszen ők még soha nem voltak ilyen körülmények között, ilyen helyzetben.

A tábor végén örömmel szedtük össze a most már tapasztaltabb cserkészeinket, őrsvezetőinket és gyorsan rájöttünk, hogy felesleges volt értük izgulni... ők kitűnően érezték magukat, új barátokra leltek, új tapasztalatokat nyertek. De ami hazafelé történt, az szenzációs érzés volt!

Beültünk az autóba, hogy neki-vágjunk az 1300 mérföldnek ha-

zafelé. Delután 3-tól este 11 óráig vezettünk aznap, miközben egy gyönyörű dolog történt. Nem volt internet, nem voltak elektronikus játékok, sem filmek sem telefonok, azonban volt rengeteg éneklés, játék és sok-sok beszélgetés, melynek a java része magyarul történt! A cserkészek egyfolytában csak beszélgettek, mesélték élményeiket és az újonnan tanult népdalokat, mondókákat és kiszámolókat adták elő nekünk!

Akkor jött a pillanat... Férjemmel fáradtan, megtörten ültünk és hallgattuk a csevegést, nevetést és éneklést, amely hátulról jött. Amikor egymásra néztünk, mindkettőnknek potyogott a könnye. Egymásra mosolyogtunk és megfogtuk egymás kezét... nem kellett mondanunk semmit, mert mindketten tudtuk... teljesen mindegy volt, hogy nekünk milyen nehéz volt a kiképzőtábor, mert minden másodperc megérte!

A cserkészeink azóta is beszélgetnek, énekelnek és nagyon várják a jubileumi tábor... de mi is!

Kipihenten és tiszta fejjel visszagondolva a 10 napra... gyönyörű emlékeket gyűjtöttünk, mi is jó barátokra leltünk és rengeteget tanultunk. És amire nagyon büszkék vagyunk, hogy leendő cserkészcsapatunk megkapta a Jámbor Lajosról elnevezett nevet, én igazi cserkész lettem, és hárman pedig cserkészstisztek lettünk. Lehet, hogy még nincs sok gyakorlatunk, de ezt be lehet pótolni, és mi azt fogjuk teljes erőnkkel tenni!

*ifj. Szilágyi Lászlóné Turcsán Noémi cst.,  
„Jámbor Lajos vescs.”, Sarasota, Florida, USA ■*

Ezen számunk kiadása technikai okokból késik.  
Szíves elnézést kérünk olvasóinktól.

---

# VISSZATEKINTŐ: EIBISBERG 1989

ÚJRA EGYÜTT - TÖBB MINT 40 ÉV UTÁN

ELSŐ KÖZÖS VK-TÁBOR

---

*Huszonöt évvel ezelőtt, első ízben jöttek össze nyugati országban magyarországi vezetőjelöltek KMCSSZ társaikkal, hogy a felszabadult országból nagyszámban vegyenek részt egy vezetőképző táboron.*

*A kommunista karhatalomnak vége lett, végre szabad lett az ország, együtt lehettünk...*

*A Magyar Cserkészszövetség újraalakulásának 25. évfordulójának megemlékezéseként közöljük az alábbi visszaemlékezést Dr. Grynaeus S. Péter cscst. (Péterus), akkori szöv. vezetőtiszttől, aki egyik szervezője és egyben táborparancsnoka volt az 1989-es eibisbergi vezetőképző tábornak.*

*A cikk megjelent a Magyar Cserkészszövetség által kiadott „Vezetők Lapja” XLIX. évf. 9., azaz 2014 szeptemberi számában.*

Az egyszerű 1989-es VK tábori beszámolóink így kezdődött volna: „Ez volt a leghidegebb táborunk, hajnalban majdnem fagyott!” ...és ebből a múltó évek szálltával jég lenne a csajkában, sőt még a jegesmedvék is előkerülhetnének. De egy hír teljesen megváltoztatta az átlagosnak tervezett VK táborot. A hír, ami, ma 25 év távlatában csak egy kis bejegyzés a Wikipédiában: „A Magyar Cserkészszövetséget 1989. február 11-én, mint a legelsőként megalakuló társadalmi szervezetet vette nyilvántartásba a Fővárosi Bíróság.” Magyar cserkészületünk számára ez egy új mérőkövet jelentett. Hivatalosan bejegyzett, engedélyezett szervezetenként újraéledt a magyarországi cserkészlet.

Mi magyar cserkészek „Nyugaton”, ekkor még nem neveztük magunkat Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek, mert e napig – cserkész munkánkkal, hivatalosan mi, külföldön működő magyar cserkészek tartottuk a magyar cserkészlet lángját.

Nagy örömmel vállaltuk fel, hogy a lehető legrövidebb időn belül segítsük a Magyarországon alakuló cserkészletet. A szervezett munkához lelkes tagok mellett vezetők kellenek. Anyagi és felszerelési segítség mellett kidol-

gozott vezetőképzésünk bemutatásával szándékoztunk gyors segítséget nyújtani.

Szövetségi szinten – az Egyesült Államokban, a fillmore-i (New York állam) Sík Sándor Cserkészparkunkban az idő rövidsége, és az akkor nem egészen egyszerű utazási lehetőségek miatt két-három jövőendő magyarországi „nagyfőnöknek” cserkésztszti szinten mutattuk be módszerünket, és betekintést adtunk a cserkésztsztképzésbe. Ilyen előzményeket követően kezdődött az 1989-es I. kerületi Európai vezetőképző tábor.

Feladatunknak tekintettük, hogy a tervezett vezetőképző táborokban ne csak a mi jelöltjeinknek, de a Magyarországon alakuló csapatok jövőendő vezetőinek – őrsvetetői és segédtiszti szinten – is megadjuk a lehetőséget a részvételre. Vezetőképző-táborainkat a szokásos kiképzési szinteken hirdettük meg: kiscserkész-, fiúcserekész- és leánycserekész-őrsvetető, és kiscserkész-segédtiszt és segédtiszt. Ezek mellé az akkor nemrég bevezetett mintatáborokba jöttek a kiscserkészeknek és cserkészeknek.

Táborainkat a németországi tartományi szünetek eltérő ideje miatt, csak július utolsó hetében és augusztus első hetében tudtuk

megrendezni, 1989. július 25-től augusztus 5-ig. A segédtisztképző tábor július 23-án kezdődött, mert ők a külön „Gilwell”-képzés miatt két nappal több időt igényeltek.

A várt nagyszámú magyarországi vendégeink, testvéreink táboroztatása kihívást jelentett. Ez azt jelentette, hogy központilag jól elérhető németországi táborhelyet ejtsünk, és egy Magyarországhoz közeli táborhelyet kellett keresnünk vendégeink útiköltségét alacsonyan tartva. Segítségünkre volt bécsi csapatunk sokéves tapasztalata. Megszerezték nekünk az eibisbergi táborhelyet, amelyet ők téli portyára és kora nyári csapattáborra használtak.

**Eibisberg** – St. Kathrein am Offenegghez tartozik, a Steineri-Alpokban – Kőszegtől kb. 40 kilométerre nyugatra, Graztól ÉK-re fekszik, kb. 1200 méter magasan. Itt egy parasztház, egy panzió és más melléképületek találhatóak. A kiscserkész-vezetőképzőtábor megtartásában segítségünkre volt az akkori vendég látó ház melletti tanya: ide került a kiscserkész mintatábor. Idáig lehetett jobb-rosszabb utakon autóval felhajtani. A táborhely a háztól nagyjából 300 méterre volt egy dombtetőn. Az erdő beszögelésében, egy nagy rét sarkában volt az őrsvetetőképző-tábor.

A dombtetőn, a rét minden oldala lejtett. A déli szélén, a zászlófelvonás helyéről csodálatos kilátás nyílt a tájra. A segédtsíztjelöltek az erdőben, természetesen egy lejtőn, táboroztak. Ekkor vált szállóigévé: „a sátorból való kicúsászás reggelig.”

Táborhelyünk lett, de egy tábor mindenekelőtt cserkészektől cserkészeknek van. Magyarországon ezután gombamódra alakultak csapatok öregcserkészek vezetése alatt, iskolák és egyházközségek kezdeményezésére. Az elképzelés, hogy mi is a cserkészlet, és hogyan működik, nagyon tág volt. A szövetségi struktúra csak kialakulóban volt. Komoly elképzeléseink, elvárásaink voltak arról, hogy milyen tudással, előkészülettel jöhetnek a VK táborokba.

Az **őrsvezető-jelöltektől** egy négyrészes felvételt követeltünk, melynek három része a magyar történelemmel, irodalommal és földrajzzal foglalkozik. A negyedik része a próbarendszer alapján a cserkészstudást kérte számon. Mindehhez még egy cserkészgyakorlati vizsga is tartozott. A feladatokat átadtuk a Magyar Cserkészszövetségnek. A felkészüléshez cserkészkönyveket mellékelünk.

Tudtuk, hogy a feladatok magyarságra vonatkozó részei vendégeinknek nem okoznak majd különösebb problémát. A cserkészszelméleti már inkább, a gyakorlati vizsga anyagának ismerete pedig a nem létező gyakorlati tapasztalat híján kérdéses volt. Viszont a kerettörténetet – *A Pál utcai fiúk-at* –, mivel kötelező iskolai olvasmány, mindenki jól ismerte.

A **segédtsíztjelöltek** képzéséhez hasonló felvételi követelményeket küldtünk át, ehhez kapcsolódtak az írásbeli vizsgák, rajprogram, őrsvezetők fel- és előkészítésével foglalkozó témák, és a portya előkészítése.



Készül az őrsvezetői tábor

Az **előkészítők**, a törzstagok már pénteken, 21-én megérkeztek, hogy berendezzék a tábort. A táborbavonulás azért is emlékezetes volt, mert ugyan megszoktuk, hogy jelöltjeink nem egészen egyforma felszereléssel érkeznek, de akkor, a magyarországi cserkésztestvéreinknél – teljesen érthetően – hatalmas különbségek voltak a felszerelésben: a legprecízebb felszereléstől – teljes cserkészgyenruha, bakancs, hátizsák, - rákötve alj, hálósák, csajka, kisbalta, kalap, cserkészbot – a másik végletig: cserkészszing, farmernadrág, nyakkendő, tornacipő, kiskoffer és hálósák kispárnával. Itt látszott, hogy kit milyen cserkész előkészülettel és háttérrel indítottak táborba. Viszont a jókedv és a szívélyesség dominált.

A **„felvételi”** egy-két jelöltet elszontyolított. Egyesek most voltak először táborban, és cserkészgyakorlatukon volt még mit javítani. Csomózás, jeladás, iránytű/térkép még a felfedezhető érdekességek közé tartoztak.

A jelölteket a felvételi után a táborparancsnokuk, Rottár Viktorbá fogadta. Közülük 21-en jöttek „Nyugatról” és 19-en Magyarországról, Berntől - Bécsig, Budapesttől – Pécsig, jól elosztva. Életkoruk 18 és 21 év között volt.

A 41 fő nagyon nagy létszámnak számított, hiszen átlagosan 14-18 jelölt jön segédtsíztképző táborba. A 6-8 kiképzőnek a hat órs bőséges feladatot nyújtott, amit ők izgalommal és szeretettel vállaltak.

**A táborok így alakultak** – *Táborparancsnok (az akkori képzés megjelölésével)/összrésztevő/magyarországi:*

- 15A. sz. Kiscserkész segédtsíztképző tábor: *Gémes Istvánné Réz Katalin (Réka) cscst. (Braziliából)/13/6*
  - 27A. sz. Kiscserkész őrsvezetőképző tábor: *Szabó Csabáné Réz Anna (Panni) cscst. (szintén Braziliából)/23/6*
  - Kiscserkész mintatábor/tanyázás: *Rottár Viktorné, Magda cst./13/2*
  - 62B. sz. Fiú őrsvezetőképző tábor: *Köhler László cscst./41/16*
  - Fiúcserkész mintatábor: *Jakobszen Gábor st./22/1*
  - 62C. sz. Leány őrsvezetőképző tábor: *Nt. Kellner Ilona cst. (Duci)/31/11*
  - Leánycserkész mintatábor: *Szemerédi Tiborné Zováth Ilona cst. (Pumica)/7/2*
- És a már megérkezettekkel:**
- 51A. sz. Segédtsíztképző tábor: *Rottár Viktor cst./47/19*
  - Törzs – Táborparancsnok: *Dr. Grynaeus Péter cscst. (Pétrus)/206/63*. Lelkészek: *Nt. Gémes István és Dr. Kozma György S.J. cst. GH: Szemerédi Tibor cscst. (Puma) és Gémes Márton fncs. Titkárság: Sr.Ujváry Julianna cscst. és Köhler Ferenc cst. Orvos: Dr. Irmey György cst.*

A hivatalos tábornyitáson, 1989. július 26-án, szerdán reggel a ködből kibukkanó nap alatt több mint kétszáz magyar cserkész énekelte a cserkészindulót,

és örültünk, hogy „ragyogva fénylik már a nap”. Szívünket beragyogta, hogy „Keletről”, „Nyugatról” megint együtt vannak a magyar cserkészek.

Cserkészletünkben, „Nyugaton”, a jövő nemzedék megtartása az egyik nagy feladatunk. Vezetőink már a hetvenes évek elején kidolgozták a kiscserkész-vezetőképzés alapjait, ezért az eibisbergi táborban a kiscserkészlet is nagy szerepet kapott. (A résztvevők száma sajnos nem mindig mutatja a feladat fontosságát.)

A segédtiszképzésnél Gémesné Réka és az őrsvezetők képzésénél testvére, Szabóné Réz Panni Braziliából vállalták a kiscserkész-vezetőképző táborok vezetését. Magyarországon az újrainduláskor ez talán nem tűnhetett olyan fontosnak, de nagy örömünkre, mindkét táborban 6-6 magyarországi jelölt vett részt, és szívta magába a cserkészstudást és értékeket. Ma a magyarországi csapatok zöme rendelkezik kiscserkész rajjal. Nyugaton meg kiscserkész óvodáink lesznek egyre fontosabbak, a hozzánk érkező munkavállalók nagy örömmel fogadják ezt a lehetőséget.

A cserkészkorosztály legfontosabb vezetőképző feladata az őrsvezetőképzés: 41 fiú és 31 lány

őrsvezetőjelölt indult táborba. Közülük 27-en jöttek Magyarországról, hogy az alakuló csapatokban megindulhasson a cserkészlet alapja, az őrsi foglalkozás. A fiúk a rét dél-keleti sarkán építették táborukat. A hat vezetőnek nagy feladatot adott a legkülönbözőbb táborozási tapasztalatok egyeztetése. A tábor végére a tudásszint minden oldalról közeledett a megkívánt mértékhez. A nyílt fiú-őrsvetőképző táborhely volt a VK leghidegebb része. Innen jönnek a jegesmedve történetek. A táborban nem síma medveadászatra mentünk, hanem jegesmedve vadászatra.

Mindkét őrsvetőképző tábor *A Pál utcai fiúk* elolvasása által tanulta meg, hogy miért fontos egy kerettörténet. Ennek segítségével tapasztalhatták meg a csoport összetartóerejének fontosságát – az őrsi rendszert. A portyájukra természetesen megjött az eső, így a rét időközben csúszdának is elment. Itt érdemes megemlíteni, hogy az őrsvetőképző tábor lányai nagy énekesek, és hogy magyarországi cserkésztestvéreink igencsak meglepődtek, milyen sok népdalt ismerünk. Ez magyarságnevelésünk kiemelten fontos része. A népi kultúrát amennyire csak lehet, előtérbe helyezzük. A sok cserkészsnóta,

amit vendégeink hoztak, gyakran lett vita tárgya. Az őrsvetőképző táborok eredményesek voltak, a végén mindenki sikeresen teljesítette a vizsgákat.

Mivel szövetségünk a kezdetben egyházi vezetőkkel vette fel a kapcsolatot, a magyarországi jelöltek majdnem kizárólag egyházi iskolákból jöttek. Nagyon örültünk, hogy a résztvevők vallásos háttérrel rendelkeztek. A kitűnően felkészült cserkész-lelkészeink beszéltek a fiatalok nyelvét.

A közös vezetőképző táborok két hete nagyon gyorsan elmúlt. Sokat tanultunk egymástól. Igyekezünk – és sikerült is – tudásunkból, tapasztalatunkból átadni az újonnan képzett vezetőknek. A magyarországi résztvevők – akikről tudunk –, sokan még évekig csapatot vezettek, vagy a vezetőképzésben vettek részt. Mások egyházvezetők lettek vagy nevelőként folytatták életüket. Dr. Grynaeus András, az egyik résztvevő, aki még ma is aktív cserkészvezető a Magyar Cserkészszövetségben, ezt írja a résztvevőkről: „...így a listát nézve a magok zömében jó földbe estek, és kikeltek, és termést hoztak. De nem egyfélélt...”

Az alábbi gondolat vezetett minket végig ezen a táboron, és vezet cserkészéletünkön:

Egy lángot adok, ápdold, add tovább;  
Csillaggal álmodik az éjszaka,  
És lidércfényvel álmodik a láb,  
És öröktűzzel álmodik a szívem.  
Egy lángot adok, ápdold, add tovább,  
És gondozd híven...

(Reményik Sándor: *Egy lángot adok*) ■

---

# NÉHÁNY KIEGÉSZÍTŐ ADAT

## PÉTRUSBÁ' VISSZATEKINTŐJÉHEZ.

---

Mint ismeretes, Magyarországon a kommunista diktatúra alatt tilos, sőt üldözött volt a cserkészlet. Legfeljebb titokban gyűltek a cserkészek, civilben kirándultak, de az is veszélyes volt. A nagy közönség nem igen tudott a mozgalom létezéséről. Ezért 1988-ban különösen nagy hatása volt a szegedi Feketeházban megtartott kiállításnak, Marosvári Attila rendezésében, ahol bemutatták a magyar cserkészlet történetét az 1910-es indulásától. Ez nagyon bátor kezdeményezés volt, mert akkor még kommunista rendszer volt. A kiállítás megnyitójára Magyarországra utazott Bodnár Gáborbá', felvette a kapcsolatot régi cserkészvezetőkkel. Ekkor született meg a gondolat, hogy magyar-

országi fiatalokat meghívjunk vezetőképző táborainkba, hogy minél szélesebb körben kapjanak cserkészvezetői képzést.

Így vettek részt először magyarországi fiatalok vezetőképző táborainkon: az 1989 július végétől megrendezett európai vk.-n (amelyről itt Pétrusbá' számol be) és majdnem párhuzamosan azazal, augusztus elején, a központi cserkésztsztképző táboron, Fillmore-ban. Utóbbira 26 pedagógus, pap, apáca, közösségi ember jött, akiknek nagy része haza érkezve cserkészcsapatot indított el. Szövetségünknek ez a kezdeményezése a következő években tovább fejlődött: 1990-ben az ausztriai Eibisbergben már közel 100 cserkészvezető és jelölt vett

részt a cserkésztsztképző táboron, ezúttal örömeinkre nemcsak Magyarországról, de a Felvidékről és Erdélyből is. 1991-ben már Magyarországon, Gödöllőn tarthattunk vezetőképzést, amelyen az előbbieket mellett a kárpátaljai fiatalok is résztvettek. Ezt követte még három vk. tábor, Gödöllőn és a felvidéki Paláston, amelyeken már egyre inkább a kárpát-medenceiek vették át a vezetést.

E vezetőképző táborok megtartása egyike azoknak a kezdeményezéseknek, amelyekkel szövetségünk hatékonyan hozzájárult a Kárpát-medence magyar cserkészletének újraéledéséhez – 43 év kényszerű szünetelése után.

*Némethyné Kesserű Judit cscst.,  
akkori vezetőképző vezetőtisztt* ■

---

# ÚTMUTATÓ A MÉDIA VILÁGÁHOZ

## KÖNYVISMERTETŐ

---

*A Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség kiadásában megjelent a **Netlabirintus** elnevezésű, internetről letölthető ingyenes kézikönyv, mely a tudatos internethasználatra neveli a (nem csak) fiatalokat. Az internet veszélyeire hívja fel a figyelmet ebben az új, a nyilvánosság számára is elérhető kiadványában. Az alábbi sajtótájékoztató ezt a fontos könyvet mutatja be, amit minden cserkészvezetőnek ajánlunk.*

Az internet világában rengeteg veszély leselkedik gyerekekre, felnőttekre egyaránt, és legtöbbször a tudatlanságból, elővigyázatlanságból fakadnak a problémák. Sokszor nem gondolunk bele, mennyien hozzáférhetnek a fotóinkhoz, személyes adatainkhoz, hisz azokat csak a Facebook-oldalunkra posztoltuk – ugyanakkor persze, arra nem gondolunk, hogy van vagy ezer

ismerősünk, akik ezekhez hozzáférhetnek, s adatainkat elmenthetik, másolhatják. Sajnos, a probléma egyre nagyobb kereteket ölt; gyakran hallunk Facebook-gyilkosságokról, öngyilkosságokról, amik közvetve vagy közvetlenül az internethez kapcsolódnak. A Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség médiában dolgozó, valamint médianeveléssel foglalkozó tagjai egy olyan kézikönyvet

készítettek, amellyel nem csak a szervezet tagjait, hanem a többi, Szlovákia magyar lakta területein működő, fiatalokkal foglalkozó ifjúsági szervezetet is szeretné megszólítani. A kiadványt elsősorban fiatalok, pedagógusok és szülők figyelmébe ajánlják. *(Véleményünk szerint a könyv mindenkihez szól! Szerk.)*

„Vezetőképző kurzusainkba már évekkel ezelőtt beépítettük



a tudatos internethasználatra való nevelést. A Netlabirintust igyekeztünk úgy összeállítani, hogy minden korosztály találjon számára érdekes részeket. A kézikönyvben bemutatjuk az egyes internetes közösségi oldalakat, leírjuk a konkrét veszélyeket, és azt is, hogyan használjuk megfe-

lelően a médiát” – közölte Szabó Csilla, az SZMCS kommunikáció csoportjának vezetője. „A cserkészetről a többségnek a természetközelség jut eszébe, de nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy mozgalmunk elsősorban nevelő tevékenységet folytat. Az internetet, a média világát

nem zárhatjuk ki világunkból, ezért is fontos ezekkel a témákkal foglalkoznunk” – mondta Esse Bálint, az SZMCS nevelési koordinátora.

A hiánypótló kiadvány ingyenesen olvasható és letölthető a [www.szmcs.sk](http://www.szmcs.sk) oldalán. ■

## NEVES CSERKÉSZVEZETŐK

IDŐNKÉNT EGY-EGY KIVÁLÓ CSERKÉSZVEZETŐRE FORDÍTJUK FIGYELMÜNKET, HOGY MEGISMÉRJÜK A CSERKÉSZETBEN TANÚSÍTOTT MUNKÁSSÁGÁT, ÉS ABBÓL MI IS MERÍTHESSÜNK.

### Dr. Glaser János cscst. (Jánosbá')

*Dr. Glaser János cscst. hosszú életének túlnyomó részét a cserkészlet körében töltötte el. Azon nagyon kevesek közé tartozik, akik mind Magyarországon, mind a külföldi magyar cserkészletben folytattak vezetői tevékenységet. Fontosnak érezzük, hogy e kiváltságos cserkészmuftat a Vezetők Lapja olvasóközönsége megismerje. Az élők közül már kevesen vannak, akik életükben az alábbi cserkészpályán végigfutottak. Önéletrajzában megismerjük a XX. századbeli magyar ember jellegzetes sorsát is.*

**Gyerekkorom. Kiscserkész-**  
**ből „igazi” cserkész.** Budapesten születtem 1931-ben, két évvel azután, hogy világszerte kirobbant a gazdasági válság. Rövid idővel a születésem után édesapám elvesztette a nagyon jó állását, és így nagy szegénységben éltünk előbb Rákoshegyen, aztán Rákoskeresztúron, két szomszédos faluban, ami most Budapest XVII. kerülete.

Az elemi iskolát Rákoshegyen kezdtem, ahol nem volt cserkészcsapat. Mivel még csak négy év telt el a gödöllői dzsembori óta, és azért is, mert édesapám fiatal korában a kezdeti évek egyik cserkészmozgalmának, a Magyar Őrszemnek nemcsak tagja, de annak egyik hirdetésén még példaképe is volt, sokat hallottam a cserkészetről, és nagyon fájt, hogy nem lehetek cserkész. 1938 őszén, amikor a harmadik osztályt kezdtem, máshová költöttünk, és szüleim beírtak a másik szomszéd falu, Rákosli-

get iskolájába. Legnagyobb örömmre ott volt cserkészcsapat! Alig telt el egy-két hét az iskola kezdete után, mikor én már büszke apródja voltam a 264. sz. Hunyadi János csapatnak.

A világháború előtt Magyarországon három mozgalom volt a 10 éven aluli fiúk részére: voltak kiscserkészek, farkaskölykök és cserkészapródok. A farkaskölykök egyenruhája, szokásaik stb. pontos mása volt a világszerte elterjedt „Cubs” rendszernek. A kiscserkészek, mint nagyjából a KMCSZ-ben ma is, a fiatalabb fiúk képességei szerint élték a cserkészéletet, és egyenruhájuk is ugyanolyan volt, csak kék nyakkendővel. A cserkészapródok vezetői viszont kihangsúlyozták, hogy mi még nem vagyunk cserkészek, csak apródok, mint a középkori lovagok gyerekei, akik mint apródok szolgáltak főurak, királyok udvarában, hogy megtanulják a lovagi élet ügyességeit, hogy ha felnőnek, ők is

lovagok lehessenek. Ezért aztán nagyon is igyekeztünk megtanulni a cserkész ügyességeket, és egyre inkább vágyódtunk arra, hogy végre „igazi” cserkészek lehessünk.

**Cserkész lettem.** Két évvel később, 1940 őszén végre cserkész lehettem, és 1943 nyarán megélhettem az első cserkészta-



Családdal fogadalomtétel után, 1943

bort is Nyergesújfaluval szemben, a Duna partján (a Felvidék a negyvenes években megint Magyarországhoz tartozott). Táborok abban az időben egyre ritkábbak voltak, mert már negyedik éve tombolt a második

világháború és csaknem mindent, elsősorban ételt és ruházatot csak jegyre lehetett kapni, és ezek a jegyek bizony meglehetősen szűk vásárlást engedtek csak meg.

A tábort a csapat úgy tudta megoldani, hogy a parancsnokunk egy püspökség birtokával megegyezett, hogy egy hétig dolgozunk a földeken, és ennek „fizetéseként” három hétig etetnek a föld termésével. Jó cserkészmódra – és a segédtsíztjeink „biztatásával” – olyan keményen dolgoztunk, hogy a birtok gondozását vezető úr szerint, amit az első három napban elvégeztünk, azt a fizetett munkások egy hét alatt sem csinálták volna meg. A tábor így is nagyszerű volt.

**Világháború.** De a háború akkor már kezdett nagyon is érezhető lenni. Az amerikai bombázó óriásrepülők egyre gyakrabban „látogattak” minket. Tűzoltósízt édesapám a „Légo” (Légtalmai Szolgálat, a civil lakosságot a légítámadásoktól védő szervezet) kerületi parancsnoka volt, és 13 éves koromban én is jelentkeztem szolgálatra, letettem az esküt, és attól fogva minden riadó alatt át kellett vennem három telefon és a rádió figyelésének nagyon is fontos feladatát. A cserkészletben megtanult fegyelem és figyelés bizony nagyon sokat segített egész életemben.

1944 októberében a szovjet hadsereg elől Budapestre menekültünk, és édesapámat nagyon szívesen fogadták a hatodik kerületi tűzoltó-állomáson. Tanulmányaimat az Eötvös József Gimnáziumban folytattam, ahol két éven belül a Mária Kongregáció prefektusa lettem, és 1950-ben jeles eredménnyel érettségiztem. Ezután megszereztem a pedagógiai főiskola oklevelét magyar-szakos tanárként. Tekintve, hogy a kommunista párt által készített anyagot kellett ta-

nítanom, másfél év után idegkimerültséggel abba kellett hagynom a tanítást.

Budapest ostroma alatt hónapokig egy óvóhellyé átalakított pince-sorozatban laktunk. Mivel a paplak pincéje is az óvóhely része volt, sikerült megismerkednem **Rózsavölgyi László** atyával. Ő aztán gondozásba vett. A pince-óvóhely egyik sarkában gyakorta egyedül misézett (a terem másik végén felállított kályha körül asszonyok veszekedtek, ki főzhet előbb), és ott kezdett tanítani, hogyan kell ministrálni. Hogy ne unatkozzam egész nap, kölcsön adta az *Életet Krisztusért* könyvet, Kaszap István életrajzát. Az életrajz nagyon megkapott, és a ministrálást évekig folytattam a plébániatemplomban. Rózsavölgyi atya elindította komoly lelki életemet, ami végül 28 év hittanánárságához és 80 éves koromban a teológiai doktorátushoz vezetett.

**Cserkészkedés a háború után.** Amikor a helyzet egy kicsit lecsendesedett, visszaköltözhettünk az óvóhelyről a lakásunkba, és lassan többé-kevésbé helyreállt a város élete, Rózsavölgyi atya megemlítette, hogy a plébánia cserkészcsapata is újrazedte működését. Nagy örömmel tagja lettem a 427. sz. IV Béla király csapatnak.

Sokmindent újra kellett tanulnom, mert ez egy vízcserkészcsapat volt, főleg roverkékből állt, különösen az ostrom és az utána következő felfordulás miatt. Egy jó ideig a csapat legfiatalabb cserkésze voltam. A „vizes” életben nem volt tapasztalatom, de igyekeztem tanulni. Mivel cserkészek voltak, nem volt meglepő, hogy a régebbi csapattagok igen ügyesen jártak el, a nyár folyamán már vissza tudták szerezni a csapat néhány csónakját, és hamarosan hétvégi szórakozásunk a

Cserkészszövetség szűnyog-szigeti csónakházában a csónakok lecsiszolása volt, hogy újra be lehessen lakkozni, és ezzel vízhatlanná tenni azokat. A legnagyobb meglepetés pedig az volt, hogy már 1946 nyarán táborba tudtunk menni! Ez csak azért volt lehetséges, mert a Szövetség Berettyóújfalu mellett egy központi tábort létesített 500 résztvevővel.

Sokmindent el lehetne mondani a táborról, például hogy milyen volt a több mint 24 órás vonatutazás egy marhavagonban, milyen volt az élelmezés, mikor a helyi kommunista szervezet javaslatára a környékbeli szovjet parancsnokság minden élelmszer-tartalékot lefoglalt stb. De mindez nem mond sok olyasmit az én életemről, amit mások nem éltek át. Ezzel szemben fontos az, hogy csapatunknak nem voltak sátrai, így egy másik csapattal mentünk táborba. A vendéglátó csapat egyik őrsében sok probléma volt, mert az őrsvezető nem tudott a tagokkal bántani. Egyik este a mi őrsvezetőnk bejött a sátorba, és egyszerűen rámszólt: Jancsi, szedd össze holmidat, és költözz át a Sólymok sátrába; máttól kezdve te vagy az őrsvezetőjük. Hogy fordult velem egyet a világ, azt nem kell mondanom, de úgy látszik, az őrsvezetőnknek jó emberismerete volt, mert attól kezdve a tábor végéig nem volt probléma a Sólymokkal.

**Új megbízatások.** Amikor a tábor után hazaértünk, megbízást kaptam, hogy az újonc-őrsöt vezessem. Ezt az év folyamán sikeresen el is végeztem, és ezt a beosztást annyira megszerettem, hogy megegyeztem a csapat másik nem-rover őrsvezetőjével, vigye ő tovább az őrsöt, én majd verbuválok egy őrsre való jelöltet. Ugyancsak az év folyamán részt vettem a Szövetség

által szervezett őrsvetetői tanfolyamon. Nagyszerű előadóink voltak, közöttük például olyan személyek, mint dr. Major Dezső és vitéz **Faragó Ede**, a Sík Sándor által szerkesztett *Magyar Cserkészvezetők Könyvének* társsírói. A nyár folyamán a háromhetes vk-tábort is elvégeztem, ahol már nem hallgattunk előadásokat, hanem a gyakorlati ismereteket tanultuk.

Az itt megtanultak indítottak arra, hogy a következő évben megszervezzem a verbuválást. Az otthonunktól nem messze volt a Hunyadi tér, ahol, amikor nem volt iskola, mindenütt állandóan folyt a focizás. Pontosabban mondva, állandóan inkább a viták és veszekedések, nem ritkán verekedések folytak olyan dolgok miatt, mint hogy a labda vajon a földre tett sapkák melyik oldalán repült, a lövés túl magas volt-e vagy nem stb. Idementünk ki vagy két hétig majdnem minden nap az én régi őrömmel. Mi is fociztunk, de cserkésziesen, minden vita és veszekedés nélkül, sőt még akkor is tapsolva, ha az ellenfél lőtt gólt. Alig csináltuk ezt egy-két napig, kezdtek a helyi „srácok” oda oldalogni és minket irigylve nézni. Nagyon megörültek, amikor hívtuk őket, álljanak ők is be velünk játszani.

Mikor már 8-10 fiú volt, akik mindig megjelentek, megkérdeztem tőlük, tetszik-e nekik, ahogy mi játszunk. „Hát persze, itt játszani lehet, nem vitatkozni” – volt a válasz, ha nem is ezekkel a szavakkal. Mondtam nekik, ha része akarnak lenni egy ilyen bandának, jöjjenek a következő (mondjuk) csütörtök délután az otthonba.

Az otthon nyitva volt, be tudtak menni, és oda is érkeztek vagy nyolcan, jóval a megbeszélt idő előtt. Meg kell mondanom, meglepett, amikor én is odaér-

tem. Nem azért, mert ennyien voltak, azt elvártam, de amikor beléptem, a szép fehérre meszelt falak pirosak voltak, annyira elszégyellték magukat a szavaktól, amiket ezek a kölykök használtak. Szerencsére nem robbantam föl és nem toltam le őket, egyszerűen csak azt mondtam, hogy itt a cserkészetben mi ilyen nyelvet nem használunk. Nem is hallottam tőlük többször, bár az első hónapokban bizony előfordult az elharapott szó.

Mikor jobban megismertem őket, kiderült, hogy a legtöbben utcagyerekek, akiknek lényegében semmi nevelése sem volt. Nem tudom, vajon ennek dacára, vagy éppen ezért, de ebből olyan nagyszerű őrsvetető lett, hogy nagyon örültem, hogy az év végén már nem kellett átadni az őrsvetetői címet. A csapatnak még mindig nem voltak sátrai, így megint egy másik csapat vendégeként kellett mennünk. Hogy a két csapat cserkészeti valamennyire megismerjék egymást, egy nyár eleji vasárnapot együtt töltöttünk. A program egyik pontja egy őrsvetetői sátorverő verseny volt. Mikor erről hallottam, megmondtam a másik csapat parancsnokának, hogy az én őrsvetetőim tagjai nemcsak hogy még nem vertek sátrat, de életükben még sohasem láttak egy őrsvetetői sátrat (akkoriban minden őrsvetetői sátor pontosan egyforma, szabványszerű volt). A megoldás az volt, hogy a másik csapat őrsvetetőiből összeállítottak egy őrsvetetői sátrat, hogy azok bemutassák a sátorverést. Az őrsvetetőimnek megmondtam, jól figyeljék meg, ki mit csinál. Az eredmény: az én sályomaim (mert a Sályom-őrsvetető névhez ragaszkodtam) nemcsak megnyerték a versenyt a másik csapat őrsvetetőivel szemben, de az

idejük jobb volt, mint a bemutató őrsvetetői-őrsvetető!

**Világdzsemborira készülődés, Moisson, Franciaországban.** Ebben az évben, 1947-ben komolyan kezdődött a moissoni világdzsemborira az előkészület. Miután a vezetőim elhatározták, hogy a csapatból engem küldenek, szerencsésen átjutottam a körzeti, kerületi és végül az országos válogató versenyen, és 1947 nyarán behívtak a hárshelyi előkészítő táborba. A kiképzés meglehetősen kemény volt, s bár tudtuk, hogy a táboron való részvétel megadja nekünk a segéd-tisztai kiképzést, időnk egy részét arra fordítottuk, hogy olyasmit tanuljunk, ami biztosította, hogy a magyar csapat kiválóan tudjon majd a dzsemborin szerepelni. Így például a francia himnusz, a La Marseillaise pontos szövegét és elnevelésének ritmusát olyan jól megtanultuk, hogy amikor a csapat Párizsban kiszállt a vonatból, sorakoztak és elneveltek, a párizsi újságok tele voltak a dicsérettel, mert szerintük külföldiek még sohasem énekeltek ilyen szépen. Itt is annyira jól megálltam a helyem, hogy amikor kiosztották a sorszámot, amit ruhánk, felszerelésünk minden darabjába be kellett varrni vagy rajzolni, karcolni stb., én az 51. számot kaptam. Ez meglehetősen jó volt, mivel az 1. számot Julóba', azaz **Jánosi Sándor**, a magyar jamboree-csapat (akkor így írták a *dzsembori* szót) parancsnoka kapta, követve a különböző vezetői beosztottakkal, utána pedig a résztvevők kiértékelésének sorrendjében adták a számot. Ettől kezdve biztos voltam benne, hogy beletartozom a csapatba.

**Az ÁVH közbeszól.** A bomba 48 órával az indulás előtt csapott be. **Färber József** parancsnok-helyettes közölte velem, hogy az ÁVH nem adott ki számomra útle-

velet. A hír persze nagyon fáj, de nem volt egészen váratlan, mert édesapámat az ÁVH már egyszer letartóztatta, és több hónapig börtönben tartotta<sup>1</sup>. Én hamar elhatároztam, hogy nem engedem, hogy a keserűség előntsön. Még aznap összepakoltam a dolgaimat, hazamentem, másnap reggel pedig vonatra ültem és utánamentem a táborozó sólymaimnak. A tábor aztán a fájdalmamat ha nem is elfelejteni, de legalább mélyen elásni segített<sup>2</sup>.

**Válaszút előtt.** Ugyanannak az évnek az őszén aztán még sokkal nagyobb bomba robbant Magyarországon. Azzal kezdődött, hogy a nyár végén háromnapos „őrsvezetői tanácsot” hívtak össze a hárshegyi cserkészparkba. Bár akkorra már egyre erősebb volt az a hír, nem az újságokban, hanem a „levegőben”, hogy a kommunista kormány meg akarja szüntetni a cserkészteket, de ennek ellenére nagy meglepetés volt, hogy velünk akarják kimondatni, hogy a cserkészteket össze kell olvasztani az úttörő-mozgalommal. Kezdetűl kezdve a legmeglepőbb az volt, hogy a tanácskozást levezető állítólagos cserkésztiszték közül egyetlen egyet sem ismert senki a 60-70 budapesti és környékbeli őrsvezető közül. A vita azzal kezdődött, hogy meg akartak győzni minket, hogy bár mi csak őrsvezetők vagyunk, és senki sem bízott meg azzal, hogy akár a csa-

<sup>1</sup> Összesen valami 17 hónapot töltött börtönben, többek között a hírhedt Andrassy-út 60-ban, míg a „népbíróság” vádpont hiányában felmentette. Ennek ellenére ez volt az oka, hogy engem nem engedtek az orvostudományi egyetemen tanulni...

<sup>2</sup> Nem tudom, hogy az segített-e, hogy amikor a dzsembori-csapat hazajött, őrsöm egyik tagja meglehetősen keserűen mesélte, hogy amikor a Párizs felé robogó vonat a magyar határhoz közeledett, Färber a kocsijukba jött, és egy másik őrsben lévő fiúnak a lelkére kötötte, „ne felejtésd, a te neved Gla-ser”...

patok, akár a Szövetség nevében döntsünk, a „vezetők” erőszakoskodtak, hogy ez az igazi demokratikus megoldás, mert mi képviseljük a „népet”, azaz magukat a cserkészeket.

Az őrsvezetők között egyetlen egy sem volt, aki a javaslatot elfogadta volna. Az előadók és a vitavezetők viszont a nyomást egyre fokozták, és a végefelé már vádolni kezdtek minket, hogy nem vagyunk haladók, hajlandók vagyunk a cserkészlet jövőjét veszélyeztetni stb. Mivel nekem már akkor is nagy szám volt (nem beszélve arról, hogy az előző két évben, mint az Eötvös Gimnázium Mária kongregációjának prefektusát, a Regnum Marianum-hoz tartozó jezsuita atyák nagyon is jól megtanítottak vitázni), az őrsvezetők véleményének gyakran én voltam a kifejezője. Én, és meggyőződésem szerint az őrsvezetők legtöbbször tisztában voltunk azzal, hogy a tény, hogy a nyilvánvalóan a kommunista párt és kormány kívánságának ellenállunk, komoly bajokat okozhat nekünk a jövőben. Mindez a 16-17 éves idegeinket igen csak nagy próbának tette ki, de az összejövetel, bocsánat, „tanács-gyűlés” végéig kitartottunk. Viszont az is igaz, hogy bár már kisgyerekkoromban sem voltam síró, amikor hazaértem és elkezdtem elmondani, mi történt, ellenállhatatlan sírógörcs kapott el, aminek jó fél óráig nem tudtam ellenállni.

**A cserkészlet betiltása, bebörtönzések.** Az „őrsvezetők tanácsának” ellenállása persze nem oldotta meg a problémát, és nemsokkal azután a kommunista kormány betiltotta a cserkészteket. A csapatunk roverjai azon spekuláltak, hogy egy műkedvelő színészcsoporthoz leple alatt folytatjuk a cserkészteket, de hamarosan rájöttünk arra, hogy nem olyan

könnyű egy ilyen csoportot sem alapítani, sem működtetni, és ezért aztán egyszerűen felbomlott a csapat.

Én egy ideje egy csoportnak voltam tagja, ahol a Regnum Marianum papjainak egyike arra tanított minket, hogy hogyan tudjuk az iskolából kiltott hit-tanítást pótolni azáltal, hogy magunk tanítjuk a kisebbeket. Tudtuk, hogy ez veszélyes foglalkozás, de azért megrendített minket, mikor utasítást kaptunk, hogy ne menjünk a találkozókra többször, mert az egyik testvér-csoport tagjait és az azt vezető atyát letartóztatták. Sajnos nemsokára a minket vezető atya is sörakérrült, és ha jól emlékszem, hét évi börtönt kapott, bár legjobb tudomásom szerint a mi csoportunkból nem tartóztattak le senkit. Én is többé-kevésbé csöndben maradtam a következő öt évben, bár később egy ismerősöm beszerzett egy ellenállási mozgalomba. Ezen keresztül azonban nem került sor tényleges tevékenységre, mert eljött 1956 októbere.

**Felkelés az elnyomók ellen.** Én a felkelés alatt éjjel-nappal a gyárban voltam, amelyben mint gondnok és „biztonsági megbízott” dolgoztam. A felkelés letörése után, november 17-én bátyámmal a szó szoros értelmében csoda segítségével Nyugatra menekültem. Amint két nappal később egy gyárbeli munkás, akivel az Olaszország felé vivő vonaton találkoztam, elmondta, két órával azután, hogy elhagytam Budapestet, a rendőrök a gyárban kerestek, hogy letartóztassanak. *(A felkelésből forradalom, majd szabadságharc alakult ki, amelynek a története ismeretes. Szerk.)*

**Menekülés.** Júliusig Olaszországban voltunk a bátyámmal, először rövid ideig egy hirtelen kialakított menekült-táborban, azután Firenzében az utolsó élő

Medici házivendégeként. Ennek a családnak köszönhetjük, hogy **XII. Pius pápa** magánkihallgatáson fogadott minket. 1957 júliusában jöttünk Kanadába, még mindig mint menekültek. Néhány hetes kóborlás után kiköltöttünk Montréalban, és azóta is ebben a városban, illetve annak környékén élek.

**Újra cserkész lehettem.** Hamarosan megtaláltam az akkor még aprócska magyar templomot, és legnagyobb örömömre a 23. sz. Szent László cserkészcsapatot is, amelynek haladéktalanul tagja lettem. Nemsokára azután váratlanul az utcán talákoztam **Pelikán Sanyival**, aki Budapesten, a IV. Béla csapatban egymaga vezette nagyszerűen a 60 kiscserkész. Ő is nagyon meglepődött, és ugyanolyan nagyon örült annak, hogy Montréalban magyar cserkészcsapat van.

**Jubileumi tábor.** A csapat akkor még csak négy éve működött **Szalay Zolibá'**, az alapító parancsnok keze alatt. A csapatnak már volt egy segédtsíztje, aki 1956 nyarán Wellandportban, az 1. sz. Jubileumi tábort megelőzően tartott segédtsíztképző táborban képesítést szerzett, és azelőtt már a Québec-beli francia cserkészletben vett részt, de hát vezetői tapasztalata kevés volt. Így a két tapasztalt magyar cserkészvezető nagyon sokat segített. A csapat gyorsan nőtt és erősödött, és mind a ketten, akik a cserkészletet Magyarországon tanultuk meg, az ismeretek mellett nagyon is hangsúlyoztuk a fegyelmet és a cserkészszerűséget.

**Cserkésztsízt lettem.** 1959-ben, Wellandportban elvégeztem a cserkésztsíztképző tábort, és ennek eredményeként 1960-ban én vezettem a csapatot a 1960-ban, a Barry's Bay, Ontarióban rendezett Jubileumi táborban. A tábor sok nagyszerű élményt



A 23-asok nyári táborán (1960)  
b-j: Pelikán Sándor, Glaser János,  
Ágoston Ferenc

adott, talán a legszebb a **Jámbor Lajosbával** együtt megszervezett éjjeli szertartás volt, amelynek során a kanadai őrvezetők hűségét és összetartást fogadtak egymásnak.

**Bekapcsolódás a szövetségi munkába. A következő években Bodnár Gábor** és a Montréalban lakó **Mattyasovszky Zsolnay Miklós** (Matyabá') szövetségi elnök vezetése alatt a Szövetség munkájával is megismerkedtem. A csapatban, a helyi 37. sz. Szent Margit lánycsapatot is bevonva, néptánc-csoportot alakítottam, és ezen belül regösmunkát is végeztünk. A csoport nagyon szépen fejlődött, annyira hogy az egyik ottawai televíziós állomás is meghívott egy előadásra. Ugyanebben az időben a református egyház is próbált egy csapatot indítani, és hogy segítsünk, a három csapat részére indítottam egy „vezetőképző keret”-et, ami meglehetősen jó eredményeket hozott, bár a református csapat nem sokkal később mégis felbomlott. A hatvanas évek vége felé megismerkedtem **Hille Heidivel**, a zürichi leánycserkészcsapat alapítójának lányával, és 1969-ben összeházasodtunk.

**Csapatparancsnokság.** Egy évvel a házasságunk után Pelikán Sanyitól és feleségétől, Anikótól átvettük a két csapat parancsnokságát. A helyzet meglehetősen

nehéz volt, mert annak ellenére, hogy Sanyiék igen jól vezették a csapatokat (mindaddig az ő kezük alatt volt a legnagyobb tagsága a két csapatnak), parancsnokságuk utolsó évében egy külső nagyon aljas támadás érte a csapatokat, aminek eredménye az lett, hogy a vezetők majdnem egyhangúlag kiléptek. Mikor mi átvettük a parancsnokságot, rajtunk kívül mindössze egy 14 éves őrvezetőből állt a „vezetői kar”. Hogy a problémát megoldjuk, bevezettünk egy rendszert, amely szerint havonta egyszer minden vezető már a becsomagolt hátizsákjával jelent meg szombat délután az összejövetelen, amelynek a végén kocsikba ültünk, és elmentünk a Lőrinc-hegyek közé, kb. 75 km (46 mérföld) távolságba, ahol az egyik lányvezető nagyanyja felajánlotta házának és a hozzá tartozó tekintélyes erdős területnek a használatát. Télen-nyáron ott tartottuk minden hónap vk- napjait, télen a házban, nyáron sátrakban hálva. Az ötlet nagyon is sikeres volt, egyrészt meglehetősen magas szintű cserkészismereteket adva (pl. csapatunk minden vezetője nagyon jól adott és vett morze-üzenetet, és a csapatunkban szokás lett, hogy a vezetőkkel csak rovásírásban érintkeztünk, ha írásban kellett), másrészt mert erősen összekovácsolta a vezetői törzset.

**Ismét Jubileumi táborban.** Az 1970-ben, a pennsylvaniai „Mosómedve Park”-ban tartott jubileumi tábor nagy élményt adott a cserkészeinknek. Mivel a szállítás mindig nagy költségeket okozott, a két csapat megvett egy használt iskolabuszt. Az egyik cserkész édesapjának gépkocsija-vító műhelye volt, ő választotta ki a buszt és a műhelyében hozta rendbe. Mi a jubileumi táborba mozgótáborral mentünk, és azzal is jöttünk vissza. Sajnos a buszt

rövid idő múlva egy éjjel gazemberek használhatatlanná verték.

Kiképző az őrsvetőképző táborokban. 1971-ben kezdtem az őrsvetőképzői pályámat. Ke-

vés dologra vagyok büszke, de ezek egyike, hogy két éven belül megkaptam az NLÁ gyűrűt (hasonló örömöm, hogy évekkel később mindkét gyermekem is megkapta). Az évek folyamán volt úgy, hogy Ádám atya felkérésére én vezettem a tábort, bár ő maradt a parancsnok, mert tudtam, nem vagyok nagyon jó a törzs összeállításában és előkészítésében.

#### **Jelenlegi cserkészmunka.**

A minta-táborok megindításakor két évig én voltam a parancsnok, míg

feleségem, Heidi mint parancsnok-helyettes vezette a lányokat. Éveken keresztül szerkesztettem – és lényegében írtam – a Fiú ÖVK (őrsvetőképző-keret) lapját, a *Fillmore*-t, és ennek következményeként két jubileumi tábor újságját. Gondolom, ennek lett következménye, hogy a Szövetség sajtó-osztályának a vezetője lettem, de végül erről a megbízatásról lemondtam. Manapság szövetségi munkám, a vezetőképző tábor mellett lényegében írott okmányok lektorálásában áll, többek között a *Vezetők Lapja* egyik lektoraként, bár igyekszem véleményezéssel, javaslatokkal segíteni a vezetők munkáját, vizsgálva, hogy ebből ne legyen haszontalan munkatöbblet. ■



Diakónusként, 2011

**Szövetségi munkásságából néhány ízelítő:** Intéző Bizottsági tag, 1961-1963, póttag, 1971-1973 • a 23. sz. Szent László cscs. csapatparancsnoka, 1970-1975 • V. ker. ügyész 1997-2001 • Központi Sajtó Osztály vezető, 1995-1999 • őrsvetőképző-, majd a tiszti táborok kiképzője és előadója, 1971-jelen (!) • Gödöllő Emléktábor fiúaltábor parancsnoka, 1983 • Ellenőrző ív elkészítése a csapatellenőrzésekre és felmérésekre, 1986 • Magyar nyelvvizsgák kidolgozója, 1988 • a *Magyar Cserkészség* kapcsolatos felmérés és javaslat elkészítése, majd annak kivitelezésével való megbízatás • Szövetség társelnöke 1973-1977, majd tiszteletbeli elnöke, 1997-jelen.

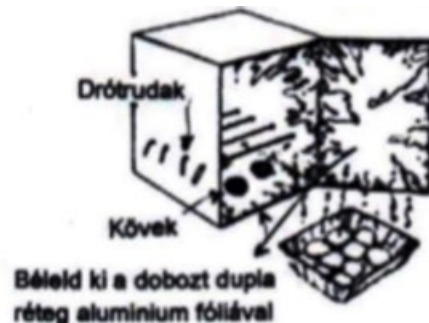
**Utószó.** Jánosbá' nyugdíjba vonulása után egyházában továbbra is aktív szerepet visz. Lelki gyakorlatokat tart, ahova meghívják. Québecben a Szent László Társaság és Lovagrend széktartója. A cserkészjelszót követve, továbbra is jó munkát akar végezni. ■

Tudod-e, hogy **Semmelweis Ignác** magyar orvos 165 évvel ezelőtt azt javasolta, hogy az orvosok szüléssel előtt mossanak kezet, ami elkerülné az anyák magas haláleseteket. Nem tudta ezt bizonyítani és ameddig Louis Pasteur az antiseptikumok és az antibiotikumok használatát nem találta fel, addig javaslatát nem vették figyelembe. Elűzték a szakmából és kegyvesztetten halt meg.

---

# HULLÁMPAPÍRBÓL KÉSZÜLT KÁLYHADOBOZ

Használj tartós hullámpapírt fedéllel. A belső oldalakra kapoccsal erősíts vastag alumínium fóliát. Lyukaszd ki a két ellenkező oldalt, majd ezeken keresztül helyezzél vastagabb drótrudakat. Ez képezi a grillt (sütőrácsot, ill. rostélyt). A hőenergia forrása egy alumínium serpenyő, amibe a faszén téglákat (briketteket) tesszük. Három nagyobb kődarab vagy meggyújtatlan brikett a dobozt felemelten tartja. Ebben süthetsz fasírozottat, „hamburgert”, pitét, gyümölcstortát, kalácsot, kekszet stb. ■



---

## KITÜNTETETTEK

*The American Nationalities Movement of Ohio* (Az Ohioi Amerikai Nemzetiségek Mozgalma) **Guldenné Kaschl Katalin** fncscs.-t a Rab Nemzetek 53. évi vacsoráján, 2014. július 17-én, a *Szabadság Díjjal* tüntette ki. Az elismerést a clevelandi magyar cserkészeknek és a clevelandi magyar közösség számos egyéb magyar szervezetének sok éven át nyújtott szolgálatáért kapta. ■

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma nevében Balog Zoltán miniszter **Szórád Gábor** cscst. KMCSSZ főtítkárt, az Összmagyar Cserkésziroda igazgatóját “Az ifjúság érdekében végzett kiemelkedő szakmai tevékenysége elismeréseként” 2014. november 20-án Elismerő oklevéllel tüntette ki. ■

Tudod-e, hogy **Tarics Sándor** (Budapest, 1913. szeptember 23 –) olimpiai bajnok vízilabdázó, építésmérnök 2011 augusztus 2-a óta a legidősebb élő olimpiai bajnok a világon. Tagja volt az 1936. évi nyári olimpiai játékokon, Berlinben bajnoki címet nyert magyar csapatnak. Cserkészháttéré a budai 158. sz. Árpád cserkészcsoporthoz kapcsolódik. A Budapesti Műszaki Egyetemen építésmérnöki diplomát szerzett, majd 1949-ben kivándorolt az Amerikai Egyesült Államokba. Nevéhez fűződik az első földrengésbiztos rugós acélszerkezetű épület tervezése. Tagja volt az Amerikai Mérnökök Egyesületének és az ENSZ földrengésügyi szakbizottságának.



# A SÍK SÁNDOR

CSERKÉSZPARK 50. ÉVFORDULÓ (1964-2014)

PÉNZGYŰJTŐ AKCIÓ KIEGÉSZÍTETT

KIMUTATÁSA

„EZER”-MESTER ÉS EGYÉB ADAKOZÓK

A „Vezetők Lapja” előző számának kiadása óta beérkezett adományok és kiegészítések.

**Személyek:** Ádám Mihály, San Diego, Kalifornia, USA: \$7000 • dr. ifj. Baránski Tibor és családja, Buffalo, New York, USA/Beijing, Kína: \$5000 (édesanyja, Baránski Katalin emlékére) • Bíró Zoltán és Erzsébet, Cleveland, Ohio, USA: \$3000 (Bodnár Gábor emlékére: \$1000, dr. Papp Gábor emlékére: \$1000, a két világháború, valamint az 1956-os dicsőséges szabadságharc hőseinek emlékére: \$1000) • Gulden Julianna, Budapest: \$1500 • Horváth István és Mária, Calgary, Alberta, Kanada: \$2200 • ifj. Horváth Mihály és Judit, North Royalton, Ohio, USA (előző számból kimaradt) • Jackovics Tamás, Oakland, Kalifornia, USA: \$7000 • Magyaródy Tamás és Dr. Jeney Kriszta, Hamilton, Ontario, Kanada: \$1000 • Dr. Osváth László, Scarsdale, New York, USA: \$2300 • Szemerédi Tibor (Puma), Bécs, Ausztria: \$1500.

**Cserkészcsapatok és más cserkészegységek különböző adományai:** 6. sz. Gábor Áron cscs., Garfield, New Jersey, USA: \$517 • 8. sz. Juliánusz barát cscs., Los Angeles, Kalifornia, USA: \$500 • 17. sz. Könyves Kálmán vcscs., Hollywood, Kalifornia, USA: \$1000 • 28. sz. Kölcsey Ferenc vcscs., Ottawa, Ontario, Kanada: \$250 • 30. sz. Kőrösi Csoma Sándor cscs., Sydney, Ausztrália: \$377 • 38. sz. Rozgonyi Cicelle lcscs., Garfield, New Jersey, USA: \$517 • 43. sz. Losárdy Zsuzsanna lcscs.

és fenntartó testülete, San Francisco, Kalifornia, USA: \$2500 • 49. sz. Árpádházi Boldog Erzsébet lcscs., Los Angeles, Kalifornia, USA: \$250 • 66. sz. Papp-Váry Eleménné lcscs., Sydney, Ausztrália: \$377 • 77. sz. Béri Balogh Ádám cscs. és fenntartó testülete, San Francisco, Kalifornia, USA: \$2500 • 103/I. sz. Tollas Tibor fncscs., Los Angeles, Kalifornia, USA: \$100 • Ádám János Emléktábor 2013, Calgary, Alberta, Kanada: \$1000 • Brazíliai körzet: \$500 • Calgary-i Magyar Ház: \$1500.

Horváth Mihály cscst. Pénzgyűjtő Akció igazgató jelenti, hogy a Sík Sándor Cserkészpark 50. évfordulója alkalmával beindított pénzgyűjtő akció elérte a célját! Idáig több, mint **\$206 000 gyűlt** össze adományokból és pályázatokból a park felújítására és fejlesztésére. ■

**Rövid áttekintés a Parkra eddig költött pénz akcióból,** ami összesen **\$145 350-t** tesz ki. Ezek: Új segédtszti barakk és területe: \$41 000 • Tábori felszerelések (sátrak, szerszámok, stb.): \$6 000 • Ubul Ház nagybővítés: \$10 150 • a Park jelenlegi építményei: \$10 000 • Folk fesztivál építmények: \$15 000 • Új kinti illemhelyek és tankok (3 db.): \$6 000 • A Park általános karbantartása, rendezése: \$24 100 • Iskolatábor felszerelés: \$5 100 • Konyha felújítás: \$11 000 • Vízvezetés: \$17 000. ■

A Park honlapjának főoldalán, [www.sscspark.com](http://www.sscspark.com), rövid beszámoló található az eddigi teljesítményekről. Bár ezt a külön pénzgyűjtést most lezártuk, adományokat a Park javára a Magyar Cserkész Alapon keresztül mindig szívesen fogadunk: [Hungarian Scout Fund, P.O. Box 35612, Canton, OH 44735](mailto:Hungarian Scout Fund, P.O. Box 35612, Canton, OH 44735). Kérjük, hogy jelezzék: **Adomány a SSCs.Park javára.**



---

# † HAZAMENTEK †

---

*Elhalálozott cserkészvezetőink életútját és cserkész tevékenységüket példamutatásként állítjuk a fiatalabb cserkészvezetők elé, hogy emléküket és a magyar sorsban részesült színes életútjukat is megőrizzük. Az örök világosság fényeskedjen nekik! Szerk.*

**B**áró id. **Bálint Károly** (Kolozsvár, 1911. dec. 28 – Staten Island, New York, USA, 2015. február 18). Egykori erdélyi nagybirtokos. Kalandos életútja a XX. századi magyar sors kimagasló példája. A Ludovika Akadémia elvégzése után huszártiszt lett, harcolt az orosz fronton, majd Törökországban katonai attasé lett. Wallenberggel találkozáskor, egyik zsidó barátjának segített a bújtatásban. 1953-ban, Nyugatra menekülés alatt az ÁVO elkapta, betörtönözték, majd 1956-ban feleségével Amerikába menekült.

A számos szervezeti beosztásán kívül, a *Transsylvania* folyóirat félvszázadon keresztül kiadója volt, 1975-től tagja a KMCSSZ Nagytancsánának. A Magyar Államtól kapott kitüntetéséről lapunk 109. számában (2011) beszámoltunk. Kalandos életútjának leírása az [erdely.ma/tarsmagyarsag.php?id=29384](http://erdely.ma/tarsmagyarsag.php?id=29384) c. honlapon található. ■

vitéz **Serényi István** fncs. (Pistabá'). (Trencsénteplic, ma Szlovákia, 1917. december 13 – Bécs, 2015. március 27). Részt vett az 1933-as gödöllői világdzsemporin, majd regőcserkészként a falukutatásban. A magyarság állandó és önmaga által felvállalt érdekképvisezőjeként bejárta a világot, hirdelve a magyar szabadság eszméjét. Sajat vallomása szerint hazafias elkötelezettségét főleg a cserkészletnek köszönhetette. A New York-i körzetben tartott hagyományos atlétikai versenyeken 1962 és 1988 között 20 éven át az indítói szerepet vállalta. A magyar cserkészletnek nemcsak örökös erkölcsi és anyagi támogatója, de állandó és messzemenő hangadója volt.

Az atlétikában a 30-as és 40-es években országos szintű eredményeket ért el. Nevéhez fűződik két atlétikai országos bajnokság is, egyik a 3000 m-es akadályfutásban. Tagja volt az 1948-as londoni olimpiai keretnek, de a kommunista diktatúra újságírói tevékenységéért hat hónapra a váci börtönbe zárta, így nem mehetett ki. Utána menekülni kényszerült. Először Ausztriában, majd feleségével, Zsóka asszonnyal, New Yorkban kötött ki.

A magyar nemzetben mélyen hívő Pistabá' többek között Hruscsov 1959-ben tartott amerikai látogatása miatt fekete lepellel bekötötte a New York-i Szabadság-szobor szemét, jelképezve az USA vakságát a magyar szabadságharc eltiprójával szemben. 1962-ben megdöntötte a távgyaloglás rekordját, amikor San Francisco -New York távon, 3415 mérföldön (közel 5500 km) 74 napon át egész Amerika rá és a trikóján levő felírra figyelt: „Emlékezz Magyarországra!” és „Szabadságot Magyarországnak!”

Megragadó életpályájáról a *Google kereső*n több bejegyzés található. Érdemes elolvasni. *Fischer Viktor cscst.* ■

**Bárdossy Vilmos** cscst. (Vilibá'). (Felvidék, 1922. november 16 – Rocky River, Ohio, USA, 2014. január 6). A kassai Horthy István Repülő Akadémián végzett, 1943-ban avatták m. kir. repülő hadnaggyá. A háború utolsó évében (1944-45) mint zuhanóbombázó (stuka) pilóta teljesített szolgálatot. Amerikában fémmunkás-ként kereste a kenyerét.

Gimnazista korában a kassai 161. sz. Bercsényi Miklós csapat néhány tagjával együtt a Hárshgyei Cserkészparkban tartott őrsvezetőképző táboron vett részt, ahol egy alkalommal az őrsét meglátogatta Teleki Pál gr. főcserkészünk. Egy évre rá 1940-ben, Kassán, elvégezte a segédtszti tanfolyamot és rajparancsnok lett, a cserkésztszti képesítést Saldenburg, Németországban, 1950-ben kapta meg, tehát mindháromat más-más országban.

A háború után résztvett Bajorországban, a plattlingi menekült táborban alakuló 10. sz. Deák Ferenc csapat szervezésében, majd a landaui Nemzeti Nagytáboron. Kivándorlásakor Bodnár Gábor ott tartotta Garfielden, ahol a mindennapi munka mellett ellátta a Szövetség titkári teendőit Gáborbá' lakásán, ami akkor egyben a Szövetség irodája is volt. A Központi irodát vezette (titkári cím még ekkor nem volt) 1951-től 1953-ig, majd a clevelandi 14. sz. Görgy Arthur cscs. csapatparancsnokaként működött 1953-54 között. 1957-ben ismét Garfieldre került, ahol a Szövetség főtitkári teen-

dóit 1957-59-ig látta el. Ugyanakkor a Camp Kilmer-i befogadótáborban regisztrálta az érkező diákokat.

Több más szövetségi beosztása is volt, többek között a Központi Nevelési Osztály vezetője 1957-61-ig, a Központi Mozgalmi Osztály vezetője és a USA Nyugati Országos Megbízottja 1958-59-ig (az utóbbi megfelel a jelenlegi körzeti pk.-i beosztásnak). Tagja lett a Fegyelmi Bíróságnak 1961-65-ig, póttagja az Intéző Bizottságnak 1965-67 között; segítette elindítani a magyar őrsvételét az 1959-ben tartott manilai világbajnokságon, miközben a központi cserkészirodát is vezette New Yorkban.

A vezetőképző táborokban 1957-59 és 1976-93 között 18 alkalommal a segédtsízi és cserkésztsízi tagozaton előadó, ill. kiképző volt, főleg a szabályzatokat próbáztatva. Terjedelmes központi vezetői szolgálata nagymértékben hozzájárult a cserkészmunka előmozdításához. A Szövetség 1970-ben a *Jubileumi emlékéremmel* tüntette ki, noha sokkal többet érdemelt volna. Később a Szövetség tiszteletbeli elnöknek nevezte ki.

Legnagyobb eredményeként a Clevelandi Cserkésznap megalapítását könyvelte el, amelynek sok éven át egyik szervezője volt, úgy mint a helyi cserkészbáloknak is. A clevelandi Cserkész Barátok Köre (CSBK) 2000-ben kiktüntette az „Életreszóló” *Csodaszarvas Díjával* mindazért, amit a hatvan-egynéhány cserkészév koronázásának nevezett.

Szerény és szűkszavú ember volt. Katonatiszti eszküjének és cserkészfogadalmának tudatában élte életét. Jellemét fémjelezte az abszolút becsület és korrekt magatartás, az Isten, haza és embertárs iránti mély tisztelet és annak szolgálata. Szerény anyagi javaiból minden érdemes magyar intézményt hűségesen és pontosan támogatott. A cserkészletben végzett áldozatos munkájával bizonyította magyarsága iránt való elkötelezettségét. Gyászolják lányai Erzsébet, Viktória és Mária, akik a 34-es csapat egykori őrsvetetői voltak. *Vilibá' önéletrajza, Szappanos István cscst. és ifj. Horváth Mihály cscst., Cleveland, Ohio, USA, írásai alapján.* ■

vitéz **Fehér P. Gyula** cscst. (Gyulakeszi, 1931. április 17 – Győr, 2014. június 14). Az 1956-os forradalom és szabadságharc után érkezett New Brunswick, New Jersey-be. Ott rövidesen bekapcsolódott a helyi cserkészmunkába. 1964-ben oroszul tanult és vállalt a New Brunswick-i Teleki Pál Cserkészház és Múzeum vételében, anyagi megalapozásában és birtokba vételében, majd 1965-74-ig a cserkészház bizottságának elnöke volt. Az 1970-ben, Woodbridge, New Jersey-ben az általa megalapított 4. sz. Bulcsú vcscs.-nak első pa-

rancsnokaként működött. Szövetségi beosztásai közé sorolható a New York-i körzeti parancsnokság 1969-73-ig és 1983-85-ig, Intéző Bizottsági tag 1967-71-ig és 1973-75-ig, Igazoló Bizottsági tag 1971-73-ig és Végrehajtó Bizottsági tag 1969-73-ig. Cserkészmunkájáért a Szövetség 1970-ben a *Jubileumi Emlékéremmel*, majd 1971-ben a *Jó munkáért! Teleki-émlékéremmel* adományozta neki. 2002-ben visszatelepült Győrbe. *Fischer Viktor* ■

**Gaál Sándor** cst. (1949-2014). A Romániai Magyar Cserkészszövetség alapító tagja, 17 évig elnöke, majd tiszteletbeli elnöke, a Magyar Cserkészszövetségek Fórumának egykori alelnöke, a Vadas Cserkészpark és a Cserkészmúzeum alapítója és vezetője, a Fialatok Palotája létrehozója.

Követendő öröksége, hitvallása: „A cserkészletben látom egyetlen módját annak, hogy a mai ifjúságot természet-, Isten-, haza-, nemzet- és embertárs szeretetre neveljük egyszerre.” Keveset és csendesen beszélt, de ha megszólalt, annak oka volt, és arra nem lehetett nem odafigyelni. Amit megígért, azt mindig megvalósította. Nagyon szerettük a humorát, azt a kedves, szellemes székely humort, amivel megfűszerezte gondolatait.

Kiegyensúlyozott személyisége, egyszerű és érthető bölcsessége, az Istentől kapott és gondozott lelki békéje támasz volt, a valódi értékek felé mutató irányjelző. „Milyen szűk a kapu és milyen keskeny az út, mely az életre visz – bizony kevesen találják meg azt.” (Mt 7, 13). *Popovics Pál cst., a KáMCCSZ elnöke* ■

**Szintén elhunyt:** özv. gr. **Berchtold Lászlóné Erdőss A. Irén** (1915-2014) aki férjének halála után, 1984-99-ig Nagytanács tag volt, majd a központi New York-i Cserkészbál Hölgybizottságában 1964-80-ig vett részt, ezen belül pedig 1966-77-ig annak társelnöke. Vele egy finom úriasszonyt, a cserkészlet évtizedeken keresztüli támogatóját veszítettünk el. ● **Dr. Benczédi Pál** cst. (1932-2014), Genfben. Jelentős szerepet töltött be a genfi magyar fiatalok megkeresésében és a cserkészmozgalomba való bevonásában. ● **Zala László** cst. (1934-2014), a 22. sz. Bessenyei György cscs.-nak egykori parancsnoka, Clevelandban, autószerencsétlenség áldozata lett. ● Hosszú szenvedés után São Paulóban elhunyt **Szabó Csaba** cst. (1942-2015), az egykori 40. sz. cscs. tagja, a 80-as évek elején szintén az egykori 64. sz. Zrínyi Péter cscs. parancsnoka, a braziliai körzetnek 1977-78-ban megbízottja. Kimagasló cserkészmunkájáért a Szövetségtől két kiktüntetést is kapott. ■

---

# GAÁL SÁNDOR EMLÉKÉRE

---

**G**aál Sándort Cseh Tibor székelyföldi temetése alkalmával ismertem meg 2005-ben, amikor Tibor hamvait hazavittük szülőfalujába Csernátonba, kívánsága szerint. Életemben először látogattam haza Erdélybe, a Székelyföldre. Az alatt a rövid idő alatt amíg otthon voltunk, próbáltam némi kapcsolatot kiépíteni az újonnan megismert családtagokkal, rokonokkal, ismerkedtem a számomra ismeretlen új világgal, amit Tibor oly rajongásig szeretett.

A délutáni gyászistentiszteletre a csernátoni református vártemplomban gyűltünk össze, ahol Tibort annakidején megkeresztelték.

S akkor csoda történt... Bevonultak a sepsiszentgyörgyi és kézdivásárhelyi cserkészek 16-an, egyenruhában. Gaál Sándor, a Romániai Magyar Cserkészszövetség vezetője hozta el őket. Ők álltak díszőrséget a szószék előtt elhelyezett urna és koszorúk körül. Megváltozott a hangulatom, mikor megláttam a sok mosolygós arcú egyenruhás fiút és leányt. Egyszerre otthon éreztem magam.

A temetés az elmúlást, a búcsuzást, egy emberi élet végét szimbolizálja. De ha az urnát cserkészek állják körül, megtisztelődik a múlt, értelmet kap a jelen és reménység tölti be a jövő felé vezető utat! Ezek a gondolatok jutottak eszembe akkor, ezt je-

lentette nekem a cserkészek jelenléte. Díszőrség kísérte ki a gyászkocsit a temetőbe is, Gaál Sándorral az élen. Hálás vagyok ezért nekik és különösen Gaál Sándornak.

Mikor a temetés után estefelé elbúcsúztunk, egy könyvecskét adott át nekem emlékül, ami pár hónappal azelőtt jelent meg. A címe: "Tizenöt cserkészestendő a tábortűz mellett". Ő szerkesztette, dolgozta fel 1990-től 15 év izgalmas történetét, amikor Románia felszabadult a kommunista diktatúra alól és Erdélyben a magyar cserkészlet újjáalakult. Leírja benne a helyi hatóságokkal való küzdelmeket és a sok nehézséget is, amit a WOSM (Cserkész Világszövetség) gördített az elismerésük elé.

Az ő küzdelmeik, nehézségeik nagyon hasonlítottak ahhoz, ahogyan az emigráns magyar cserkészletnek megalakulásakor szintén ki kellett harcolnia a helyét az újvilágban annakidején, a II. világháború után.

Gaál Sándor egész életét, tudását, szervező tehetőségét a cserkészletnek, az ifjúság nevelésének szentelte. Fiatalon ragadta el a halál, nagy űrt hagyott maga után.

Isten áldása kísérje őt a mennyei utakon a sok, immár elköltözött cserkésztestvérével együtt.

*Cseh Gábor Anna cst.,  
Newtown, Connecticut, USA ■*

---

# KIMUTATÁS

## A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG CSAPATAIRÓL 2015. ÁPRILIS 15-ÉN:

**J**elen számunkban csapatainkat is számba vesszük. Az alakulási év a csapat Intéző Bizottsági végleges igazolását jelzi. Az igazolást legalább egy éves próbaidő, de sok esetben több éves cserkészmunka előzi meg.

---

<u>Csapat</u>	<u>Típus</u>	<u>Székhely, Állam, Ország</u>	<u>Igazolási év</u>	<u>Csapatparancsnok</u>
1. sz. Vezetőképző	vegyes	Központ	1976	Pigniczky Eszter cset.
2. sz. Bodnár Gábor	vegyes	Boston, MA, USA	2004	Gyurcsán Ferenc cset.
3. sz. Beodray Feren	vegyes	Wallingford, CT, USA	2014	Gál András cset.
4. sz. Bátori József	vegyes	Washington, DC, USA	1976	Tóth Anikó cset.
5. sz. Bornemissza Gergely	fiú	New Brunswick, NJ, USA	1953 <sup>4</sup>	Vajtay András st.
6. sz. Gábor Áron	fiú	Garfield, NJ, USA	1956	Bányai Torda cset.
7. sz. Erős Gusztáv	fiú	New York, NY, USA	1954	Jankura Krisztina cset.
8. sz. Juliánus barát	fiú	Los Angeles, CA, USA	1959-66;1968 <sup>1</sup>	Schachinger Tamás cset.
11. sz. Szent István	fiú	Caracas, Venezuela	1950	Friedlander György st.
13. sz. Szondy György	vegyes	São Paulo, Brazília	2004 <sup>7</sup>	Mérő Santucci Erzsébet st.
14. sz. Görgey Arthur	fiú	Cleveland, Ohio, USA	1951	Túróczi István st.
17. sz. Könyves Kálmán	vegyes	Hollywood, CA, USA	1963	II. Latkóczy O. László cset.
18. sz. Bartók Béla	fiú	Buenos Aires, Argentína	1986 <sup>6</sup>	Lajtaváry Richárd st.
19. sz. Hunyadi Mátyás	vegyes	Chicago, IL, USA	1972	Jókay Judit cset.
20. sz. Árpád vezér	fiú	Toronto, ON, Kanada	1952	Bonnay István cset.
22. sz. Besseney György	fiú	Cleveland, OH, USA	1952 <sup>5</sup>	Kovács György cset.
23. sz. Szent László	fiú	Montréal, QC, Kanada	1954	Edvi István cset.
24. sz. Károli Gáspár	vegyes	Toronto, ON, Kanada	2013	Góczi Ildikó cset.
27. sz. Kaszap István	fiú	Hamilton, ON, Kanada	1959	Pálfy Zsolt cset.
28. sz. Kölcsey Ferenc	vegyes	Ottawa, ON, Kanada	1996	Ács Szandra cset.
30. sz. Körösi Csoma Sándor	fiú	Sydney, Ausztrália	1947	Pósa Zoltán cset.
33. sz. Szilágyi Erzsébet	lány	Cleveland, OH, USA	1957 <sup>5</sup>	Rátoni-Nagyné Szőke Valéria st.
34. sz. Zrínyi Ilona	lány	Cleveland, OH, USA	1952	Balassy Ilona cset.
35. sz. Szent Erzsébet	lány	Caracas, Venezuela	1950	Manelli Kriszta st.
37. sz. Szent Margit	lány	Montréal, QC, Kanada	1954	Csukly Erzsébet st.
38. sz. Rozgonyi Cicelle	lány	Garfield, NJ, USA	1954	Felsővályi Klára cset.
39. sz. Magyarok Nagyasszonya	lány	Buenos Aires, Argentína	1955	Mihályfy Kinga st.
41. sz. Lórántffy Zsuzsanna	lány	New Brunswick, NJ, USA	1958	Vargáné Gáspár Chilla cset.
42. sz. Szent Kinga	lány	Toronto, ON, Kanada	1960	Vargáné Kompolthy Matilda cset.
43. sz. Losárdy Zsuzsanna	lány	San Francisco, CA, USA	1969	Függöben
46. sz. Bánffy Kata	lány	New York, NY, USA	1966	Jankura Krisztina cset.
47. sz. Petrőczy Kata	lány	Köln, Németország	1967	Rédey Anna st.
49. sz. Árpád-házi Boldog Erzsébet	lány	Los Angeles, CA	1968	Schachinger Tamás cset.
51. sz. Munkácsy Mihály	fiú	Adelaide, Ausztrália	1966 <sup>3,2</sup>	Scheér Gyöngyvér cset.
52. sz. Hollós Mátyás Korvina	vegyes	Melbourne, Ausztrália	1981 <sup>5</sup>	Tóth Éva cset.
54. sz. Hunor és Magyar	fiú	Melbourne, Ausztrália	1963	Kovássy István cset.

---

<b>Csapat</b>	<b>Típus</b>	<b>Székhely, Állam, Ország</b>	<b>Igazolási év</b>	<b>Csapatparancsnok</b>
58. sz. Toldi Miklós	vegyes	Buffalo, NY, USA	1966	Lehotay Vera cst.
59. sz. Erzsébet királyné	lány	Hamilton, ON, Kanada	1962	Vaski Lísa cst.
62. sz. Sarolta	lány	Zürich, Svájc	1962	Pilinszky Katalin cscst.
63. sz. Tormay Cecil	lány	Melbourne, Ausztrália	1963	Kocsis Márta cst.
66. sz. Papp-Váry Elemérné	lány	Sydney, Ausztrália	1964	Sablaturáné Nagy Mária cst.
67. sz. Országh Ilona	lány	München, Németország	1966	Dóryné Piller Emese cscst.
70. sz. Attila	vegyes	Mierlo, Hollandia	1964-75,1981-88 <sup>8</sup>	Nickl Károly cscst.
72. sz. Széchenyi István	vegyes	Bécs, Ausztria	1967	Koleszár Balázs cst.
73. sz. Patrona Hungariae	lány	Calgary, AB, Kanada	1968	Németh Siegl Tamás st.
74. sz. Kapisztrán Szent János	fiú	Calgary, AB, Kanada	1968	Németh Siegl Tamás st.
75. sz. Sík Sándor	vegyes	Genf, Svájc	1986	Teleki Myza cst.
76. sz. Szent Imre herceg	fiú	München, Németország	1971-78 <sup>3</sup> ;1979 <sup>1</sup>	Dóryné Piller Emese cscst.
77. sz. Béri Balogh Ádám	fiú	San Francisco, CA, USA	1969	Függőben
78. sz. II. Rákóczi Ferenc	fiú	Zürich, Svájc	1979	Magyar Balázs st.
79. sz. Kozma György	vegyes	Innsbruck, Ausztria	1992	Dr. Schenkne Körbl Angyalka cst.
80. sz. Árpád	vegyes	Linz, Ausztria	1972	Lukács Levente cst.
81. sz. Dobó István	vegyes	Stuttgart, Németország	1972	Jablonkay Tóth Lydia cscst.
82. sz. Báthory István	vegyes	Brüsszel, Belgium	2013	Németh István st.
84. sz. Lehel vezér	vegyes	Frankfurt, Németország	1974	Miller Alicia st.
85. sz. Kodály Zoltán	vegyes	Bern, Svájc	1976-79;1983 <sup>1</sup>	Piriczki Zoltán st.
86. sz. Apáczai Csere János	vegyes	Berlin, Németország	1999 <sup>3</sup>	Dr. Konthur Zoltán cst.
87. sz. Tomori Pál	vegyes	Heidelberg, Németország	1980	Jung Annamária st.
88. sz. Bethlen Gábor	vegyes	Mainz, Németország	1988	Brauchlerné Breuer Judit cst.
103/I. sz. Tollas Tibor	felöltt	Los Angeles, CA, USA	1998	v. Tóth Attila cscst.
103/II. sz. Ráskai Lea	lány fn	Caracas, Venezuela	1974	Steinné Seress Ágnes fncs.
104. sz. Kont	felöltt	Melbourne, Ausztrália	1990	v. Goór György cscst.
105. sz. Hunyadi Mátyás Munkaközösség	felöltt	Hamilton, ON, Kanada	1960	Magyaródy Szabolcs cscst.
pi sz. Jámber Lajos	vegyes	Venice, FL, USA		Szilágyiné Turcsán Noémi cst.
pi sz. Kossuth	vegyes	Woking (London), Anglia		Fangli Márta cst.
al	vegyes	Jonköping, Svédország		Szöcs László cst.
al	vegyes	Las Vegas, NV, USA		Ferenczik-Federico Szilvia cst.
al	vegyes	Minneapolis, MN, USA		Czettisch Bernadett
al	vegyes	Nürnberg, Németország		Glozik Dániel fncs.
al	vegyes	Portland, OR, USA		Tóth Ildikó cst.
al	vegyes	San Diego, CA, USA <sup>2</sup>		Németh Lászlóné Hajdu Júlia fncs.
al	vegyes	Vancouver, BC, Kanada <sup>2</sup>		Szamosköziné Licskó Gabriella fncs.

pi = ideiglenes igazolás egy éves próbaidőre

al = alakuló csapat

<sup>1</sup> újra igazolva

<sup>2</sup> újra alakulóban

<sup>3</sup> szüneteléssel, ill. egy vagy több megszakítással

<sup>4</sup> 1953-ban Woodbridge, NJ-ben ezzel a számmal és névvel csapat alakult; miután megszűnt, 1959-ben, New Brunswickban, gyakorlatilag egy újraalakult csapat átvette számát és nevét

<sup>5</sup> több éve felnőttcsapatként működik; a 33. sz. lcses. 1999 óta

<sup>6</sup> az eredetileg 1954-ben 12. sz. Kinizsi Pál cscs.-ként alakult, majd három más csapat összevonásából újra igazolva

<sup>7</sup> négy más csapat összevonásából újra igazolva

<sup>8</sup> a csapat több éve folytat cserkésztevékenységet

---

# FELHÍVÁS

## KÁRPÁTALJAI MAGYAR KISKÖZÖSSÉGEK TÁMOGATÁSÁRA!

---

**A Kelet-Ukrajnai térségben lévő háborús konfliktus** a kárpátaljai magyar családokat kilátástalan helyzetbe kerítette. A jövedelmek drasztikus csökkenése, a pénz elértéktelenedése, az élelmiszerhiány mellett óriási probléma, hogy a katonai sorozások miatt a fiatalok tömegesen hagyják el otthonukat. Ugyanis az ukrán hadseregbe lényegesen több kárpátaljai magyar fiatalot soroznak be mint amennyi az arányszámuk.

A cserkészcsapatok és az egyéb kisközösségek fennmaradása fiatal vezetők nélkül veszélybe került, holott a közösségi- és gyerekprogramok, a nyári táborok, valamint az anyanyelvi oktatás biztosítása ebben a kritikus időszakban kulcsfontosságú. A fokozódó elvándorlás miatt a kárpátaljai magyarságot demográfiai katasztrófa fenyegeti, amelynek megfékezését a személyes jelenlét és az ottmaradók számára adott valamiféle közösségi jövőkép segítheti. A sorozások elől való elmenekülés miatt a kárpátaljai cserkészcsapatok, kisközösségek, iskolák mára sok helyen vezető és tanár nélkül maradnak, a közösségi élet és az ifjúsági szervezetek működése lassan ellehetetlenül. Fontosnak tartjuk, hogy személyes jelenléttel és a közösségi élet támogatásával tartsuk az emberekben a lelket és segítsünk az ottmaradottak számára a jövőkép kialakításában.

**A Magyar Cserkészszövetség a Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetséggel és a Magyar Cserkészszövetségek Fórumával közösen a kisközösségek működését ösztönző, öt-hónapos akciót**

**kezdeményez Kárpátalján, a nehéz helyzetbe került ifjúság megsegítésére.**

Ezért a Cserkészszövetségek a pénzadománygyűjtésen túlmutató, a helyi közösségekben, a helyi lakosság együttműködésével megvalósuló, kisközösségi fejlesztő hálózat megvalósítását kezdeményezi, magyarországi finanszírozással.

Az akcióba olyan fiatal közösség-szervezőket küldünk május és szeptember között legfeljebb öt hónapra a térségbe, akik több település cserkészcsapatát, kisközösségeit segítik, megszervezik a gyerekek számára a nyári táborokat és részt vesznek az iskolai, ill. iskolán kívüli gyerekprogramokban is. A közösség-szervezők tervezett létszáma öt fő. Célunk, hogy az adományokból megvalósuló programokkal, táborokkal kiszakítsuk a gyerekeket a kilátástalan, gondterhelt mindennapokból, kiemelt figyelemben, törődésben, közösségi élményben való részesüléssel, hogy ezzel a családok terhein is enyhítsünk.

**Fogjunk össze Kárpátalja fiataljaikért, a magyar közösségek megmaradásáért!** Adománygyűjtésünk célja a közösség-szervezők helyszíni és személyi költségeinek, valamint a közösségek és programjaik eszköz- és anyagköltségeinek finanszírozása.

Kérjük a cserkészvezetőket, csapatainkat és a cserkészcsaládokat, hogy lehetőségük szerint támogassák a kárpátaljai gyerekek programjainak megvalósulását és ezáltal a kisközösségek fennmaradását! ■

Adományokat „Hungarian Scout Association in Exteris” névre kiállított csekken, „Kárpátalja” jeligével az alábbi címre kérjük küldeni:  
Hungarian Scout Association in Exteris  
2850 Route 23 North  
Newfoundland, NJ 07435  
USA

---

## TARTALOMJEGYZÉK

Címlap: Áder János, Magyarország államelnökének látogatása az USA-ba (fénykép) .....	1
Közérdekű hírek: Címváltozások bejelentése; Központi Jubileumi Tábor; Áder János Államelnök látogatása az USA-ba, a Romániai Nemzeti CSSZ és a Romániai Magyar CSSZ közösen képviselik Romániát a WOSM konferencián .....	2
<i>Ferenc pápa</i> : Pápai beszéd a 60 éves olasz felnőttcserkész-mozgalomhoz .....	3
<i>Szilágyi Lászlóné Turcsán Noémi</i> : Egy VK tábor emlékei... egy újonc cserkésztiszt szemével .....	3
<i>Grynaeus Péter</i> : Visszatekintő: Eibisberg 1989 .....	5
Némethy Kesslerű Judit: Néhány kiegészítő adat Pétrusbá' visszatekintőjéhez .....	8
Szlovákiai MCSSZ: Útmutató a média világhoz: Könyvismertető – „Netlabirintus” .....	8
Neves cserkészvezetők: Glaser János .....	9
<i>Scout</i> : Hullámpapírból készült kályhadoboz .....	15
Kitüntetettek: Gulden Györgyné Kaschl Katalin, Szórád Gábor .....	15
A Sík Sándor Cserkészpark 50. évforduló Pénzgyűjtő Akció kiegészített kimutatása .....	16
Hazamentek: id. Bálintt Károly, Serényi István, Bárdossy Vilmos, Fehér Gyula, Gaál Sándor, Berchtold Lászlóné, Benczédi Pál, Zala László, Szabó Csaba .....	17
<i>Cseh Gábor Anna</i> : Gaál Sándor emlékére .....	19
Kimutatás a KMCSSZ csapatairól .....	20
Felhívás a kárpátaljai magyar kisközösségek támogatására! .....	22
Tartalomjegyzék .....	23
A <i>Vezetők Lapja</i> terjesztői .....	24

## VEZETŐK LAPJA

(62. évf. \* 116. sz. \* 2015 tavasz)

Külföldi magyar cserkészvezetők, felnőttcserkészek és cserkészszülők lapja.

Megjelenik évente kétszer. A lap elektronikus formában a KMCSSZ honlapjáról is letölthető, a sajtó leágazásról.

Lapzárta: február 15 és szeptember 15.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészszövetség

2850 Route 23 North, Newfoundland, NJ 07435, U.S.A.

Telefon: 973-874-0384. Honlap: [www.kmcssz.org](http://www.kmcssz.org)

## SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Főszerkesztő: Fischer Viktor cscst. (Wantagh, New York, USA). Társszerkesztő: Lendvai-Lintner Imre cscst. (Morris Plains, New Jersey, USA). Munkatársak: Cseh Gábor Anna cst. (Newtown, Connecticut, USA), Csermely Péter cst. (Toronto, Ontario, Kanada), Erdei Anna cst. (Boston, Massachusetts, USA), Farkas Tamás cst. (Budapest), Fischer Endréné Szőcs Melinda (Huntington, New York, USA), dr. Glaser János cscst. (Montréal), Kovács Éva fncs. (Princeton, New Jersey, USA), dr. Koós Emese (Budapest), Márer Koppány Mária (Forest Hills, New York, USA/Pécs), McGinné Darázs Erika (McLean, Virginia, USA), dr. Némethy Kesserű Judit cscst. (New York, New York, USA), Thurner Klára cscst. (Cleveland, Ohio, USA), Tóthné Kollár Katalin cst. (San Francisco, California, USA), Vince Ágnes cst. (Edison, New Jersey, USA). Technikai kivitelezők: Fischer Endréné Szőcs Melinda (Huntington Station, New York, USA), Szőcs László (Szeged).

A beküldött cikkeket, híreket, leveleket szükség szerint szerkesztve adjuk közre. Cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket, ötleteket kérjük az alábbi címre küldeni: [vezlap@yahoo.com](mailto:vezlap@yahoo.com).

Előfizetés egy évre US\$10.00. Előfizetéseket a Külföldi Magyar Cserkészszövetség fent megadott címére kérjük beküldeni. Tagdíjat fizető cserkészvezetők és felnőttcserkészek a lapot ingyen kapják, amennyiben igénylik. A lap fenntartása érdekében adományokat köszönettel veszünk.

\*\*\*

## VEZETŐK LAPJA (LEADERS' MAGAZINE)

Magazine for Hungarian Scout leaders

Published by the Hungarian Scout Association in Exteris, Inc., a non-profit organization

## A VEZETŐK LAPJA TERJESZTŐI

**Központi elosztó**: Bodnár Ágnes cscst.; **Amerikai Egyesült Államok** – Boston, és Wallingford, Connecticut: Gyuresán Ferenc cst.; Buffalo: dr. Forgáchné Katalin cscst.; Chicago: Stézt Andrea st.; Cleveland: Mészárosné Vareska Andrea cscst.; Florida: III. Apáthy László cst.; Garfield: Bodnár Ágnes cscst.; Los Angeles: Tóth Attila cscst.; New York: Órai Elvira st.; New Brunswick: dr. ifj. Horváth István cst.; San Francisco: Némethy Csepeli Diana cst.; Washington: Kőllüsné Paulovits Judit cst.; **Magyar Tanya/Pennsylvania**: dr. Lengyel Emília st.; **Ausztrália** – Kovássy Marianne cscst.; **Dél-Amerika** – Argentína: Lomniczy Mátyás cscst.; Brazília: Dömötörné dr. Hársi Sarolta cscst.; Venezuela: Udvarosné Szabadics Zsuzsa cst.; **Európa** – Ausztria: Csermay Roberta cst.; Németország: dr. Grynaeus Péter cscst.; Svájc: Pilinszky Katalin cscst.; Európa többi országai: dr. Grynaeus Péter cscst.; **Kanada** – Calgary: Pintér János cscst.; Hamilton: Jankuráné Hajdu-Németh Ágnes cscst.; Montréal: Szépné Kiss Bernadett cst.; Ottawa: Ács Szandra cst.; Toronto: Magyaródy Tamás cscst.; Kanada többi városai: Pintér János cscst.; **Magyarország** – Fischer Viktor cscst.